

ΒΑΓΓΑΝΟΥ Α. ΛΑΥΡΑΚΑ

Βοηθουμένου υπό Ζ. Α. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΤΙΜΙΟΤΗΤΟΣ

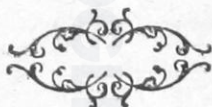
ΔΡΑΜΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΕΝΤΕ

894

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Ἄδεια τοῦ Ἀυτοκρ. Ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσης.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1885

ΤΥΠΟΙΣ Ι. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤ. ΜΑΞΟΥΡΗ

Κουρσοῦμ-γὰρ ἀρ. 3.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ιδιόχειρον ὑπεγραφήν μου
πρόβηται ἐκ τοποκλοπίας, ἐπομένως καταδιώκεται κατὰ
τὸν περὶ τύπου νόμον.

Β. Α. Δαιρακῆς

Τοῖς φιλομούσοις ἀγνωστοῖς

Ἐπιχειρήσας τὴν συγγραφήν τοῦ παρόντος δραμα-
τικοῦ δοκιμίου μου συμπαραλαβὼν πρὸς τοῦτο καὶ συν-
αρωγὸν τὸν ἀξιάγαστόν μοι φίλον Ζ. Δ. Ζαχαριάδην
οὐκ ἠθέλησα παρασχεῖν πνευματικὴν τροφήν τῇ ἀνθρω-
πότητι, ἐπεὶ οὐκ εἰμι ἱκανὸς ἔτι τοῦ τοιούτου, ἀλλ' ἵνα
καταστήσω ἡδυνέρας τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως, Τού-
του ἔνεκεν οἱ φιλόμουσοι ἀραγνῶσται οὐδὲν ἄλλο θέ-
λουσιν ἀραγνῶσει, ἢ προῶν τεριψίμων ὥρων. ^{Νοεὶ 207} ~~Α~~ πολ-
λοὶ ἔχοντες πολυποίκιλλα πνευματικὰ φαγητὰ πολὺ
ἀνώτερα τοῦ παρόντος οὐ τολμῶσι θείναι ἐπὶ τῇ παγκοσ-
μίῳ σκηνῇ, ἐγὼ δὲ ἂν καὶ ἐλάχιστος τούτων ἠθέλησα
πρᾶξαι τὸ μὴ ὑπ' αὐτῶν πραχθέν, κατὰ συνέπειαν εἴ-
μαι ἀξιόμειπτος διὰ τὴν αὐθάδειαν, ἐφ' ᾧ καὶ ζητῶ
συγγνώμην. Παρακαλῶ ὑμᾶς φιλόμουσοι ἀραγνῶσται,
ὅπως θῆτε καὶ τὸ μικρὸν πονηματίον μου μεταξὺ τῶν
λοιπῶν.

Ἐρωσθε

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 17 Ἰουλίου 1885.

Ὁ συγγραφεὺς

Β. Α. ΔΑΙΡΑΚΗΣ

ΤΑ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΟΥΝΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΟΜΗΣΣΑ ΡΟΣΤΑΝ

ΓΑΣΤΩΝ, υιός τῆς Κομήσσης

ΜΑΓΔΑΛΙΝΗ, μοναχὴ

ΧΗΡΑ ΚΑΡΠΑΝΤΙΕ

ΙΩΑΝΝΑ θυγάτηρ αὐτῆς

ΜΑΡΙΑ, ΠΑΥΛΟΣ, τὰ δύο τέκνα τῆς χήρας

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, φίλος πατρικός τῆς οἰκογενείας Καραπαντιέ

ΠΑΤΕΒΑΝ, οἰκοδεσπότης τοῦ οἰκῆματος τῆς Καραπαντιέ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ, ὑπηρετρία

ΜΑΡΚΕΛΟΣ, φίλος τοῦ Γάστωνος

ΦΡΑΓΚΙΣΚΗ, ὑπηρετρία τοῦ μεγάρου τῆς Ροστάν

ΓΡΑΝΡΙΕ, πατὴρ τῆς κομήσσης Ροστάν

ΑΜΕΙΔΑΙΟΣ, συγγενὴς τῆς οἰκογενείας αὐτῆς

ΑΒΒΑΣ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ

ΦΕΡΝΑΝΔΗ. Ἡ Ἰωάννα μεταβεβλημένον ἔχουσα τὸνομα

ΙΟΥΛΙΑ, ὑπηρετρία τῆς Φερνάνδης

ΕΛΚΩΒΟΣ συμβολαιογράφος τῆς Ροστάν.

Κλητῆρ.

**Ἡ σκηνὴ ἐν Παρισίοις ἐν διαστήματι ἔτους.*

Θ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΤΙΜΙΟΤΗΤΟΣ

ΠΡΑΞΙΣ Α΄.

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΠΡΩΤΗ

**Ἡ σκηνὴ παρίστησι δωμάτιον καλῶς ἐπιπλωμένον. Ἐστία καὶ πύρ-
σιον αὐτῆς ἢ κάμινος καθημένη.*

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΚΟΜΗΣΣΑ, ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ, εἶτα ὑπηρετῆς

ΜΑΓ. (Εἰσερχομένη ἀσπάζεται αὐτὴν μετὰ προσώπου ἰλαροῦ
καὶ εὐσταθοῦς). Χαίρετε, κυρία Ροστάν.

ΚΟΜ. (Ἐγειρομένη). Ἀντιχαίρετε, ἀδελφί. Ἡ ἀπροσδόκητος
ὄμως ἔλευσις ὑμῶν μὲ ἐμβάλει εἰς ἀνησυχίαν, εἶπέτε μοι, μή
τι ἀπρεπὲς ἔπραξεν ὁ μονογενὴς μου;

ΜΑΓ. Συγχωρήσατέ μοι, κυρία, ἂν ἡ παρουσία μου σὰς ἐμ-
ποιεῖ φόβον· ἡ ἔλευσις μου δὲν ἀποβλέπει εἰς τοιοῦτόν τι, ἀπε-
ναντίας ἦλθον πρὸς ὑμᾶς, ὅπως καταστήσω συμμετόχους ἀγα-
θοεργοῦς τινος πράξεως, περὶ ἧς πέποιθα, ὅτι μετὰ μείζονος εὐ-
χαρηστῆσεως θὰ προσδράμητε.

ΚΟΜ. (Ἐπανελθοῦσα εἰς ἑαυτήν). Πρὸς τί λοιπὸν ἡ ταραχὴ
αὕτη, ἣν αἰσθάνομαι ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς καρδίας μου, ἐνῶ ἀπε-

ναντίας ὑπάρχει λυσιτελὲς πρὸς ψυχικὴν ἀνακούφισιν; Χαίρων λοιπὸν καὶ σᾶς εὐχαριστῶ ἀπείρως διὰ τὴν ἔλευσίν σας, καὶ ἀναλαμβάνω μετὰ μεγίστης ζέσεως τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Εἰπέτε μοι λοιπὸν περὶ τίνος πρόκειται;

ΜΑΓ. Εἰμὶ ἀγαλλομένη λοιπὸν διὰ τὴν προθυμίαν, ἣν ἐπιδεικνύετε πρὸς τοιαῦτα: ψυχοφελήμους πράξεις. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐγὼ θέλω ἀφηγηθῆ λεπτομερέστατα τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ ἂν ἔλαβον νὰ καταστήσω ὑμᾶς κοινωνόν

ΚΟΜ. Λέγε μοι λοιπὸν, ἀδελφί μου, τὴν ἀγαθὴν καὶ θεάρεστον ὑμῶν, ἀναλαβὴν, ὁμιλίσατέ μοι περὶ τῶν προστατευομένων σας: εἶναι λοιπὸν πολὺ δυστυχεῖς;

ΜΑΓ. Τόσον, κυρία, δυστυχεῖς; ὥστε καὶ ἡ ἀμειλιχτοτέρα καρδία αἰσθάνεται κροῦσιν τῶν ἡνῶν τῆς συμπαθείας.

ΚΟΜ. Εἶναι πολυμελῆς οἰκογένεια;

ΜΑΓ. Μία μήτηρ κατέκειται ἐν τῇ κλινῇ, ἡ δεκαοκτατῆς θυγάτηρ τῆς, εἰς παῖς δεκαετῆς καὶ ἐν κοράσιον ἑπταετῆς.

ΚΟΜ. Πατὴρ ὁδηγὸς δὲν ὑπάρχει παρ' αὐτοῖς;

ΜΑΓ. Ἀπεβίωσε πρὸ τριῶν ἔτων.

ΚΟΜ. Τὸ δὲ ἐπάγγελμα αὐτοῦ τί ἦν;

ΜΑΓ. Ἦτο ἐργάτης εἰς λατομεῖον, ἀνθρωπος τίμιος, φρόνιμος, οἰκονόμος ἀπαίδευτος μὲν ἀλλὰ ἀγαθότατος, ὠνομάζετο Καραπαντιέ.

ΚΟΜ. Πῶς ἀπέθανεν;

ΜΑΓ. Κατὰ τρομερὸν τρόπον. Ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ κρημνίσματος ἑνὸς μέρους τοῦ λατομείου, ἐν ᾧ εἰργάζετο.

ΚΟΜ. Ἄ! εἶναι φορικῶδες!

ΜΑΔ. Ἐκτοτε ἡ δυστυχῆς σύζυγός του κατέπεσεν ἀσθενής: ἀνίατος παραλυσία κατέλαβε τὰ κάτω μέλη αὐτῆς, καὶ ὅλα τὰ βίρη τῆς οἰκογενείας ἐρρίφθησαν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς πρεσβυτέρας θυγατρὸς τῆς.

ΚΟΜ. Πῶς ὀνομάζεται αὕτη;

ΜΑΓ. Ἰωάννα Καραπαντιέ, πλάσμα ἐξαιρετον, φύσεως εὐπαθοῦς καὶ ἐνθουσιώδους. . . ἦς ἡ θεὰ ἂν δὲν ἀπατώμαι, θέλει μεγάλως διεγείρει τὸν θαυμασμόν ὑμῶν. Καὶ φαντάσθητι, κυρία, ποῦ δύναται νὰ καταστήσῃ μία οἰκογένεια, ἦς ἡ συντήρησις συνίσταται εἰς τὴν ἐργασίαν μιᾶς δεκαοκταετοῦς νεάνιδος! ἦτις ἐπὶ δεκαπέντε ἢ καὶ δεκα ἕξ ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον ἐργάζεται πρὸς ἐξαγωγήν τῆς ἡμερησίας αὐτῶν τροφῆς.

ΚΟΜ. Δυστυχῆς πλάσμα! ἀλλὰ τόση ἐργασία δύναται νὰ παράσχη αὐτῇ κακόν;

ΜΑΓ. Ναί, κυρία, οἱ λόγοι ὑμῶν τείνουσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θεῖοι καταβλήθεισα ἐκ τῶν ἐπιπόνων ἐργασιῶν, προσεβλήθη ἡ ὑγιείας τῆς καὶ τώρα τὰ δυστυχῆ πλάσματα ἔμειναν ἐγκαταλειμμένα στερούμενα πάντων.

ΚΟΜ. Ὡ πόσον σπαραξικάρδιος δυστυχία, Θεέ μου!

ΜΑΓ. Βεβαίως, θλιβερόν, κυρία, εἶναι τὸ θέαμα, ὅπερ ἐναπολείτται ἐν τῷ νῷ ὑμῶν. Θλιβερόν δὲ λέγω εἶναι: διότι τίς ὅσον καὶ ἂν ἡλίθεος ἤθελεν εἶσθαι δὲν ἤθελεν αἰσθανθῆ τὴν καρδίαν του τείνουσαν πρὸς εὐσπλαγγίαν! βλέπων ἔνθεν μὲν τὴν μητέρα κλινήρη, ἐκεῖθεν δὲ τὰ τέκνα κράζοντα μὲ συγκινητικὴν τὴν φωνήν, πεινῶμεν! πεινῶμεν! καὶ τὴν Ἰωάνναν, εἰς ἣν κρέμανται ἅπανσι αἱ ἐλπίδες τῆς συντήρησεως τῆς οἰκογενείας ἄπελπιν καὶ ἀποτεθαρρημένην καὶ ζητοῦσαν διὰ πικροῦ πρόπου νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς χώρας τῶν ζώντων καὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὰς οὐρανίους.

ΚΟΜ. Τί πρὸς Θεοῦ! διανοεῖται νὰ αὐτοκτονήσῃ; δὲν φαίνεται ἀπρεπὲς τοῦτο;

ΜΑΓ. Μάλιστα, κυρία, εἶναι λίαν φορικτόν, ἀλλὰ τοῦτο καὶ μόνον καταβρῦχει τὰ στήθη τῆς νεάνιδος. Εἶναι ὠραία θελκτικωτάτη καὶ χαριεστάτη κόρη καὶ τούτου ἕνεκεν εἶναι λίαν φοβερόν.

ΚΟΜ. Ναί καί τρέμω πολύ ἀναλογιζομένη τήν φρικτήν καὶ δαιμόνιον ταύτην ἰδέαν ἐξετάσωμεν λοιπόν, ἵνα ἀπαλλάξωμεν αὐτὴν τῆς ἀπεγνωσμένης θέσεως διὰ καταλλήλου τινὸς μέσου· καί τί γνωρίζει;

ΜΑΓ. Ὡς πρὸς τοῦτο, κυρία κόμησα, μὴ ἀμφιβάλλητε. διότι ὁ πατήρ της ἐφρόντισεν ἀρκούντως περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῆς καὶ πλείστον, ἢ ὅσον ἤρμοζεν αὐτῇ, ἀλλὰ τοῦτο τῇ ἀπέβη κινδυνῶδες. Τὴν ἐδίδαξε δὲ προσέτι τὴν ἀγγλικὴν ὁ ἴδιος· διότι εἶχε διέλθει τὴν νεότητά αὐτοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀνέγνω πολλὰ βιβλία καὶ ἐννοεῖται τὰ περὶ τῆς χειραφετήσεως τῆς γυναικός, ἐγεννήθη ἔχουσα ἔμφυτον τὸ μουσικὸν αἶσθημα.

ΚΟΜ. Ἐπληροφόρηθην ἀρκούντως περὶ αὐτῶν, καὶ σπεύσωμεν εἰς βοήθειαν αὐτῆς τῆς οἰκογενείας. (κρούει τὸν κώδωνα καὶ ἐμφανίζεται ὁ πρῆτης τις) ὁ κ. κόμης εἶναι ἐδῶ;

ΥΠ. Πρὸ ὀλίγου ἐπανελθὼν εὐρίσκεται ἐν τῇ αἰθούσῃ μετὰ τοῦ φίλου τοῦ Μαρκέλλου Βρογνῦ.

ΚΟΜ. Εἰπέ εἰς τὸν κόμητα πάραυτα νὰ ἔλθῃ νὰ μοι εὕρῃ.

ΥΠ. Μετὰ μεγίστης εὐπειθίας καὶ ὑποταγῆς. (ἐξέρχεται καὶ μετ' ὀλίγον ἐπανερχεται μετὰ τοῦ Γάστωνα).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΓΑΣΤΩΝ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΓΑΣ. (Βαθυσεβάστως χαιρετῶν τὴν μοναχὴν προχωρεῖ πρὸς τὴν κόμησσαν) Μὲ ἐζητήσατε, μῆτέρ μου;

ΚΟΜ. Μάλιστα, υἱέ μου, ἐπειδὴ ἔχω ἀνάγκην τοῦ βραχιονόσας, καὶ νομίζω, ὅτι δὲν θέλεις ἀπορρίψει τὴν πρότασίν μου συνδεῶν με.

ΓΑΣ. ὦ! εἶμαι εὐτυχής, μῆτέρ μου, ἐπὶ τούτῳ!

ΚΟΜ. Περίμενον λοιπὸν νὰ με συνοδεύσῃς εἰς τὸν οἶκον μίᾶς πτωχῆς οἰκογενείας.

ΜΑΓ. (Πρὸς τὸν Γάστωνα) Θὰ κάμωμεν ἐν μικρὸν ταξείδιον εἰς ἐν ὑπερῶν, πρόκειται περὶ δυστυχίας διασχίζούσης τὰ σπλάγχνα τοῦ θεατοῦ.

ΓΑΣ. (Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ποιεῖ μορφασμὸν ἀπαρσεκίας, τὸν ὁποῖον ἡ μήτηρ αὐτοῦ δὲν ἐννοεῖ, ἀλλὰ τὴν μοναχὴν δὲν διαφεύγει, ἥτις παρατηρεῖ αὐτὸν μετὰ θαυμασμοῦ) Τὸ ἀγαθοποιεῖν, κυρία, εἶναι καθῆκον πλουσίων, ὡς τοῦτο ἡ μήτηρ μου πολλακίς διὰ παραδειγμάτων με ἐδίδαξεν, ὥστε δὲν θὰ ἤμην εὐτυχής, ἂν δὲν συνήρουν καὶ ἐγὼ μεθ' ἡμῶν.

ΚΟΜ. (Προσβλέψασα αὐτὸν με βλέμμα πλήρες θριάμβου ἀσπάζεται τὸν Γάστωνα χαριέντως) Χαίρω, υἱέ μου, βλέπουσά σε συμμετέχοντα ταῖς τοιαύταις ἀγαθαῖς πράξεσιν.

ΓΑΣ. Σὰς παρακαλῶ, μῆτερ μου, ἀφίσατέ με ἐπ' ὀλίγας στιγμάς, ἵνα λάβω ἐν ἐπανωφόριον καὶ ἓνα πῦλον.

ΚΟΜ. Μάλιστα, υἱέ μου.

(Ἐξέρχονται ἅπαντες).

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἡ σκηνὴ παρίσταισι δωμάτιον εὐτελές, ἐν τινὶ γωνίᾳ κλίνη, ἐν ᾗ κείται ἀσθερὴς τις γυνή, ἐπιβραβεῖται μεθ' ἐνὸς σχολιῆθριον ἀποτελοῦσι τὸ ἡμῶν τῆς ἐπιπλώσεως τοῦ δωματίου.

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ, ΙΩΑΝΝΑ

ΜΑΓ. (Εἰσερχομένη) Χαίρετε, δυστυχεῖς· διότι ἔληξε πλέον ἡ δυστυχία ὑμῶν. Ἡ θεία πρόνοια, ἥτις θὰ ἐλευθερώσῃ ὑμᾶς ἐκ

τοῦ βορβόρου τῆς δυστυχίας καὶ καταστήσῃ εὐτυχεῖς. Ἡ θεία πρόνοια δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην θέσιν καὶ ἂν περιέλθωσιν, ἀλλὰ πάντοτε φροντίζει καὶ προνοεῖ περὶ αὐτῶν καὶ ἀποστέλλει ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν. Χαίρετε λοιπὸν καὶ σεῖς, διότι σήμερον ἐπῆλθε τὸ τέρμα τῶν δυστυχημάτων σας.

ΙΩΑΝ. (Ἐρυθριῶσα ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ποιεῖ σημεῖον εὐχαριστήσεως) Εὐχαριστῶ σοι, ἀδελφί, διὰ τὴν τοιαύτην περὶ ὑμῶν πρόνοιάν σας. Καὶ τίς εἶναι ὁ φέρων εἰς ἡμᾶς τὴν εὐτυχίαν;

ΜΑΓ. Ἡ κυρία κόμησσαι Ροττάν, γυνὴ πολυεύσπλαγχνος καὶ ἐνάρετος, δεικνύουσα μέγιστον ἐνδιαφέρον πρὸς ὑμᾶς. Ἐγὼ λοιπὸν τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω τὴν κυρίαν πρὸς ὑμᾶς;

ΙΩΑΝ. Εὐχαρίτωες, ἀδελφί. (τρέχει εἰς διευθέτησιν τῆς κλίνης τῆς ἀσθενοῦς εἰς συλλογὴν βραχῶν τινων).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΚΟΜΗΣΣΑ καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΚΟΜ. (Χαιρετήσασα προσηνῶς κάθεται ἐπὶ τινος ἔδρας, ἣν τῇ προσφέρει ἡ Ἰωάννα). Μαθοῦσα σήμερον, τέκνα τοῦ Θεοῦ, παρὰ τῆς ἀδελφῆς Μαγδαληνῆς τὴν δυστυχίαν ὑμῶν, ἔσπευσα, ὕψως προσφέρω ἀνακούφισίν τινα εἰς τὰ δυστυχήματά σας, διότι καθήκον πλουσίου εἶναι τὸ εὐεργετεῖν τοὺς πτωχοὺς, ὅπερ ὁ Θεὸς ἀπὸ τὰ ὕψη εἰς πάντας διατάττει.

ΙΩΑΝ. (Δακρυχέουσα) Εὐχαριστῶ σας, κυρία, διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐσπλαγχνίαν καὶ εἶθε ὁ Θεὸς νὰ ἀνταμοίβῃ ὑμᾶς διὰ τὰς ἀγαθὰς σας πράξεις. (ἔρειδομένη ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐκπλήττεται βλέπουσα νέον πρόσωπον ἄγνωστον αὐτῇ εἰσερχόμενον).

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΓΕΣΤΩΝ καὶ οἱ ἀνωτέρω

ΓΑΣ. (Εἰσερχόμενος) Χαίρετε δεσποινίς! (μένει ὀρθίος ὅπισθεν τῆς μητρὸς του ἐρειδόμενος ἐπὶ τοῦ τοίχου).

ΚΟΜ. (Ἐγχειρίζουσα τῇ Ἰωάννῃ ἑκατὸν φράγ.) Λάβετε, δεσποτύνῃ, τὸ δῶρον τοῦτο, ὅπερ σᾶς προσφέρω συμπαθῶς, καὶ τὸ ἐποῖον ἐλπίζω, ὅτι θὰ παράσχη ὑμῖν μεγάλην ἀνακούφισιν.

ΙΩΑΝ. (Ψελλίζουσα τὰς λέξεις) Εὐχαριστοῦμεν! (ἀλλὰ τὰ δάκρυα καταπνίγουσι τὴν φωνὴν τῆς καὶ κύψασα ἀρπάζει τὴν ἄκραν τοῦ φορέματις τῆς κομῆσσαι τὴν ὁποίαν φέρει ἐπὶ τῶν χειρῶν τῆς).

ΚΟΜ. Τί κάμνετε, τέκνον μου, (συγκινηθεῖσα μεγάλως ἐκ τῆς πράξεως ταύτης λαμβάνει συμπαθῶς τὴν χεῖρα τῆς νεάνιδος θλίβουσα αὐτήν).

ΙΩΑΝ. Ἡ θεία πρόνοια ἀπέστειλεν ὑμᾶς, ὅπως ἀπαλλάξητε ἐκ τῶν δυστυχημάτων τὴν ἐπὶ τοσοῦτων χρόνων ὑποφέρουσαν οἰκογένειαν, καὶ τούτου ἕνεκεν εὐχαριστῶ τὸν θεὸν μεγάλως διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν του, εὐχαριστῶ προσέτι καὶ τὴν ἀδελφὴν Μαγδαληνὴν καὶ ἀγαπῶ αὐτὴν πολὺ διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς συμπάθειάν του.

ΚΟΜ. Ναί, ἔχετε δίκαιον, τέκνον μου, νὰ τὴν ἀγαπᾶτε, διότι αὐτὴ εἶναι τὸ ὄνειρον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀπεκάλυψεν ἐμοὶ τὴν δυστυχίαν σας (ρίπτουσα βλέμμα πρὸς τὴν μικρὰν Μαρίαν) Ἄντλαμβάνω δὲ καὶ τὴν μικρὰν ταύτην κόρην ἀπὸ σήμερον ὑπὸ τὴν προστασίαν μου.

ΓΑΣ. (Καθ' ἑαυτὸν) ὦ! τί ἐξάισιον πλάσμα! ἐκπλήττεται τις ἀπέναντι τῶν κλησῶν τῆς. (πρὸς τὴν Ἰωάνναν) Ἐπειδὴ ἡμῆτερ μου, κυρία, δέχεται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τὴν μικρὰν ταύ-

την κόρην, ἐπιτρέψατέ μου, ὅπως τὸ αὐτὸ πράξω καὶ ἐγὼ διὰ τὸν μικρόν σας ἀδελφὸν (ἐγχειρίζων αὐτῇ λουδοβικίαν τινα).

ΙΩΑΝ. (Ρίπτουσα βλέμμα πλήρες εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν κόμητα, ὅπερ μεγάλως καταταράττει τὴν καρδίαν τοῦ Γάστωνος).

ΚΟΜ. (Εὐχαρηστηθεῖσα ἐκ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ υἱοῦ τῆς ἐγείρεται, ὅπως ἀπέλθῃ). Ἡ ὥρα παρῆλθεν, δεσποσύνη, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ ἀναχωρήσω. Σὰς ἐγκαταλείπω δὲ μετὰ τῆς ἀδελφῆς Μαργαλαθῆς, ὅπως συσκεφθῆτε περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ οἰκήματος καὶ περὶ παντὸς ὅτι ἀπαιτεῖ ἡ συντήρησις ὑμῶν, ὅπως ἐσυμφωνήσαμεν. Μετὰ τινος δὲ ἡμέρας θέλω σὰς ἐπισκεφθῆ, ἵνα κάλλιον σὰς εἶπω περὶ τοῦ μέλλοντός σας. (τείνουσα τὴν χεῖρα τῇ Ἰωάννῃ, ἣν αὐτὴ λαβοῦσα φέρει εἰς τὰ χεῖλη, ὁμοίως καὶ ὁ Γάστων ἀποχαιρετᾷ, καὶ ἀναχωροῦσιν).

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκτὸς τῆς Κομῆσεως καὶ τοῦ Γάστωνος.

ΜΑΓ. (Συνδιαλεγομένη μετὰ τῆς Ἰωάννας) Ἦδη πρόκειται περὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς σας δηλαδὴ περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ οἰκήματος τούτου καὶ περὶ τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὴν συντήρησιν ὑμῶν, ὧν ἡ κυρία Ροστὰν ἐκτελεστὴν μὲ κατέστησεν.

ΙΩΑΝ. Εὐχαριστοῦμεν τὴν κυρίαν Ροστὰν, εἶναι ὑπερβαλλόντως φιλελεήμων καὶ ἀγαθὸς προστάτης τῶν πτωχῶν, εἴθε ὁ Θεὸς νὰ χαρίξῃ εἰς αὐτὴν εὐημερίαν καὶ ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν ἀνταξίων τῶν πράξεών της.

ΜΑΓ. Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ δωμάτια καλῶς διασκευασμένα; καὶ ποῖον τὸ ὄνομα τοῦ οἰκοδεσπότη;

ΙΩΑΝ. Ὑπάρχουσι, ἀδελφῆ, πολλὰ, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ οἰκοδεσπότη, Πατεβάν.

ΜΑΓ. Ἄς σπεύσω λοιπὸν εἰς συνάντησιν τοῦ οἰκοδεσπότη,

ἵνα συμφωνήσωμεν περὶ τῆς ἐνοικιάσεως ἐνὸς δωματίου. (ἐξερχομένη, εἰσέρχεται ὁ Ἐμμανουὴλ ἐξ ἀντιθέτου μέρους).

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

ἘΜΜΑΝΟΥΗΛ καὶ οἱ ἀνωτέρω ἐκτὸς τῆς Μαργαλαθῆς.

ΠΑΥ. Ἐσώθημεν! ἐσώθημεν Ἐμμανουὴλ!

ΕΜ. Πλήρης χαρᾶς ἀκούω τὰς λέξεις, ἐσώθημεν Ἐμμανουὴλ! (πρὸς τὴν Ἰωάνναν; Τί λοιπὸν συμβαίνει;) διότι σὰς βλέπω σήμερον λίαν περιχαρεῖς καὶ ἀγαλλομένους, δῆλον βέβαια γίγνεται, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ ἀπέστειλῃν ὑμῖν βοήθειάν τινα.

ΙΩ. Ναὶ Ἐμμανουὴλ! Ἡ θεία πρόνοια φεισθῆσα ὑμῶν, ἀπαλλάττει σήμερον ἐκ τῆς πολυδύνου ἐκείνης καταστάσεως, εἰς ἣν πρὸ μιᾶς περίπου ὥρας εὐρισκόμεθα, καθιστῶσα ὑμᾶς εὐτυχεῖς. Εὐχαριστοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν ἀπείρως αὐτήν, διότι δὲν ἀφῆκεν ἡμᾶς παντελῶς εἰς τὴν διάκρισιν τῶν δυστυχιῶν, ἀλλὰ περιεφρούρησεν ἀρκούντως ἀποστείλασα τὰ δύο πρὸ ὀλίγου ἐξεληθόντα ἄτομα συμπαθῆ καὶ φιλελεήμονα, Ροστὰν τὴν κόμησσαν καὶ Γάστωνα, τὸν υἱὸν της.

ΕΜ. Σὰς συγχαίρω λοιπὸν ἐπὶ τῇ μεταβολῇ ταύτῃ, εὐγνωμονῶ δὲ καὶ ἐγὼ τοὺς δύο τούτους ἀγγέλους (ἀποχαιρετῶν ἐξέρχεται).

(Πίπτει ἡ ἀνδραία).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

ΠΡΑΞΙΣ Β΄.

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΤΡΙΤΗ

Ἡ σκηνὴ παρίστησι δωμάτιον πολυτελέστατον ἐπιπλωμένον τοῦ μεγάρου Μαρκελλοῦ.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΓΑΣΤΩΝ μόνος

Ω! πόσον ἔρωτά μοι ἐπροξένησεν ἡ θεὰ τῆς ἀγνῆς καὶ θελκτικωτάτης ἐκείνης νεάνιδος! ἐξίσταμαι ἀναλογιζόμενος τὰ θέληγτρα, ἅτινα ἐχέονται δι' ἐνός καὶ μόνου βλέμματος αὐτῆς! ἡ καλονὴ ἐκείνη, ὡς βέλος διάπυρον διέρχεται μικρὸν κατὰ μικρὸν τὰ μύχη τῆς καρδίας μου, ὅταν βλέπῃ τις αὐτὴν καταλιμπάνει τὴν πραγματικότητα καὶ ἀφίπταται εἰς τὰς ὑψηλὰς Χώρας τῆς ἰδανικότητος, εἶναι ὡς τὸ εὐοσμότερον βόδιον, τὸ ὁποῖον ἐξέχει ὡς πρὸς τὴν καλονὴν τῶν ἄλλων ἀνθῶν, εἶναι ὁ χαριτόβρυτος καὶ τερψίθυμος ἄγγελος τῆς ψυχῆς μου, συνελόντι εἰπεῖν, ἐξέχει ὅλων τῶν νεανίδων ὡς φαινέστερος ἀστήρ, ὅστις μεταξύ τῶν λοιπῶν ἀστέρων ἐν τῷ οὐρανῷ θόλῳ διαπρέπει.

Ω! υἱέ, τῆς Ἀφροδίτης κατάβηθι ἐκ τοῦ Ὀλύμπου καὶ δός μοι τὰ ἀναγκαιούντα βέλη, ὅπως δι' αὐτῶν προσθάλω τὴν εὐγενῆ καρδίαν της καὶ οὕτω καταστήσω αὐτὴν μέτοχον τοῦ ἔρωτός μου, ἢ φώτισον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀνέυρω κατάλληλόν τι σχέδιον δι' οὗ ν' ἀποκτήσω τὴν καρδίαν αὐτῆς. Ἀλλὰ τί λέγω, ναί, εἶναι ὠραία, ἀλλ' ὅμως μέγα χάσμα παρατείνεται μεταξύ ἐμοῦ

τε καὶ αὐτῆς, δηλονότι, ἐγὼ μὲν εἰμὶ ἑκατομυριοῦχος, ἐκείνη δὲ πένης, ἀλλὰ τί μὲ μέλει· πρὸς τι νὰ ἀποβλέπω πρὸς τὸν πλοῦτον, μήπως δύναται ἀντάλλαγμα πλοῦτου ν' ἀντιπαραβληθῆ ἀπέναντι τοιαύτης ἐξαισίας καλονῆς; οὐδὲως βεβαίως, ἀρκεῖ μόνον ν' ἀποκτήσω τὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ νομίζω ὅτι εὐκόλως θὰ ἐπιτύχω τοῦ ποθουμένου διὰ τοῦ πλοῦτου μου, διότι ἄρα τῇ προτάσει τοῦ ἔρωτός μου, πέποιθα ὅτι θέλει συγκατανεῦσει, διότι εἶναι πένης καὶ τάχιον θὰ προστιμῆσῃ τὸν πλοῦτον, θὰ ἐπιθυμήσῃ νὰ ἐκδυθῆ τὰ βράκη καὶ νὰ περιβληθῆ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν μαργαρίτην, θὰ ἐπιθυμήσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον τῆς οἰκογενείας της. Τὰ πάντα λοιπὸν εὐρίσκονται ἐν τάξει, ἀπὸ τοῦδε ἄρξομαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου, καὶ ἐνέργεια εἰς αὐτό. (κρούει τὸν κώδωνα καὶ ἐμφανίζεται ἡ ὑπηρέτρια Ἐλισάβετ),

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ, ΓΑΣΤΩΝ

ΕΛ. (Εἰσερχομένη) Μὲ ἐξητήσατε, κύριε Γάστων;

ΓΑΣ. Μάλιστα, ἐπειδὴ ἔχω τὴν ἀνάγκην ὑμῶν.

ΕΛ. Εἰπέτε μοι λοιπὸν τὸν σκοπὸν σας καὶ εἰμὶ πρόθυμος νὰ ἐκτελέσω αὐτόν.

ΓΑΣ. Πρόκειται περὶ μιᾶς μυστηριώδους ἐργασίας, ἧς τὴν ἐκτέλεσιν ἀναθέτω εἰς ἐσέ. Πορευθεῖσα εἰς ὁδὸν Μουφρετάρ θὰ ἀναζητήσης τὴν κατοικίαν τῆς κυρίας Καραπαντιέ· καὶ εὐρούσα αὐτὴν θὰ ἀγάγῃς ἐνταῦθα τὴν δεσποσύνην Ἰωάνναν τῆς χήρας Καραπαντιέ ἐπὶ τῇ προτάσει, ὅτι ζητεῖ αὐτὴν ἡ κυρία Βαρώνη Βελλῦ φίλη τῆς κομῆσης Ροστάν ὅπως προσφέρῃ βοήθειαν εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς· διότι αὐτὴ εἶναι ἀσθενὴς καὶ δὲν δύναται ἡ ἰδίᾳ νὰ μεταθῆ πρὸς αὐτούς. Ταῦτα λοιπὸν σὲ παραγγέλλω

νά πράξης μετὰ τῆς προσηκούσης προφυλάξεως καὶ ἐχεμυθίας.
Αισιπὸν, εἴμεθα σύμφωνοι;

ΕΛ. Μάλιστα, κύριε, κόμη, μετ' ὀλίγον θὰ ἔχγητε τὴν δεσποσύνην Καραπαντιέ (ἐξέρχονται ἐξ ἀντιθέτου μέρους).

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΤΑΤΑΡΤΗ

Ἡρίσταται τὸ δωμάτιον τῆς χήρας Καραπαντιέ.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ, ΙΩΑΝΝΑ, ἀσθενής.

ΕΛ. (Γλυκεία τῆ φωνῆ). Ἐνταῦθα κατοικεῖ ἡ κυρία Καραπαντιέ;

ΙΩ. Μάλιστα, κυρία. Εἰς ἐμὲ ἔχετε νὰ ὀμιλήσητε ἢ εἰς τὴν μητέρα μου;

ΕΛ. Εἰς τὴν μητέρα σας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐσᾶς κόρη μου.

ΙΩ. (Πρὸς τὴν μητέρα της κοιμημένην) Μαμαῖ, ἡ κυρία ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ὀμιλήσῃ.

ΧΗΡ. (ἡμειγευρομένη ἐκ τῆς κλίνης) Ὅμιλήσατε, κυρία, σᾶς ἀκούω.

ΕΛ. Κυρία Καραπαντιέ, ἔρχομαι ἐκ μέρους τῆς κυρίας μου Βαρώνης Βελλῦ φίλης τῆς κομήσσης Ροστάν, ἣτις μαθοῦσα τὴν δυστυχίαν ὑμῶν ἐκ τῆς φίλης της Ροστάν ἐπιθυμεῖ καὶ αὐτὴ ὀλοφύγως νὰ σᾶς βοηθήσῃ, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἀσθενεῖ βαρῶς ἀπέστειλεν ἐμὲ, ὅπως σᾶς ὀδηγήσω πρὸς αὐτήν.

ΧΗΡ. ὦ! πόσον ἀγαθὴ γυνή, ἡ καλοσύνη της μᾶς καθυπερέχουσε ἐπιθύμουν νὰ ἴδω τὴν κυρίαν σας, ἀλλ' ἐγὼ ὡς βλέπετε εἶμι κληνῆρις καὶ οὐδὲ βῆμα δύναμαι νὰ κάμω· ἀλλ' ἡ κό-

ρη μου δύναται νὰ σᾶς ἀκολουθήσῃ ὑπακούουσα εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς κυρίας Βαρώνης (πρὸς τὴν Ἰωάνναν) ἀκούεις Ἰωάννα;

ΙΩΑΝ. Μάλιστα μαμαῖ, πορεύομαι ἐγὼ ἀντὶ σοῦ.

ΕΛΙΣ. Ἐγχει καλῶς, ἀπέλθωμεν λοιπόν. Κυρία Καραπαντιέ, ἡ μαμαῖ θὰ ἐπαναφέρῃ ὀπίσω τὴν δεσποσύνην Ἰωάνναν καὶ μὴ ἀνησυχῆτε οὐδόλως, καὶ ἂν ἀκόμη ἀργήσῃ ὀλίγον, ἐπειδὴ ἡ κυρία Βαρώνη εἶναι πολὺ καλὴ καὶ ἀγαπᾷ τὰς συνομιλίας (ἀποχαίρεται ἡσασα τὴν χήρα ἀπέρχεται μετὰ τῆς Ἰωάννας).

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΠΕΜΠΤΗ.

Ἡρίσταται τὸ πρῶν δωμάτιον, ἐν ᾧ ὁ Γάστωρ μετὰ τῆς Ἐλισάβετ συνομιλοῦν· ἐντὸς ὅμως τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι τράπεζα, ἐφ' ἧς ἐχειρμάδιον ἀνευ θήκης καὶ δυο ἀνάκλιτρα.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΓΑΣΤΩΡ ΙΩΑΝΝΑ.

(Ἡ Ἰωάννα καθημένη ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου χαίρει ἐπὶ τὸ ὅτι μέλλει νὰ ἴδῃ τὴν Βαρώνην, αἴφνης δὲ ἐκπλήττεται βλέπουσα ἀπροσδόκητον πρόσωπον εἰσερχόμενον.)

ΓΑΣ. (γλυκέως) Καθήσατε, κυρία, καὶ μὴ φοβῆσθε οὐδέν.

ΙΩΑΝ. (ἀναλαβοῦσα τὸ πρῶτον ἡθὸς της) Μήπως θὰ ἦμαι εὐτυχής, κύριε κόμη, συναντῶσα τὴν κόμησσαν;

ΓΑΣ. Ἡ μήτηρ μου δὲν εὐρίσκεται ἐνταῦθα, σᾶς ὑποδέχομαι ἐγὼ, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ διότι ἦλθατε.

ΙΩΑΝ. Ἐγὼ, κύριε, πρέπει νὰ εὐχαριστήσω τὴν κυρίαν κόμησσαν, διότι ἐφρόντισε περὶ ὑμῶν.

ΓΑΣ. (μετὰ πάθους) Ἀλλὰ τίς ἰδὼν ὑμᾶς πρῶτην φορὰν δύνα-

ται νὰ σᾶς λησμονήσῃ; Εἶσθε τόσον ὠραία . . . τόσον θελκτικὴ!
(πλησιάζων πρὸς τὴν νεάνιδα, ἥτις ἐρυθριᾶ.)

ΙΩΑΝ. Συγχωρήσατέ μοι, κύριε κόμη, (ὀπισθοχωροῦσα ὀλίγα βήματα) νομίζω ὅμως, ὅτι ἡ κυρία Βαρῶνη περιμένει.

ΓΑΣ. Ἡ Βαρῶνη δὲν πολυβιάζεται καὶ ἔχομεν καιρὸν νὰ συνομιλήσωμεν, ὠραία κόρη.

ΙΩΑΝ. Οὐδὲν ἔχω νὰ ἀκούσω, οὐδὲ νὰ εἶπω, κύριε.

ΓΑΣ. Ἐστω, ἀλλ' ἔχω ἐγὼ νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι εἶσθε τὸ θελκτικώτερον πλάσμα, ὅπερ δύναται τις νὰ ἴδῃ.

ΙΩΑΝ. Κύριε καταχρᾶσθε τῆς θέσεώς σας . . . με ἐξυβρίζετε (ἀνακράζουσα) καὶ ἂν ἡ κυρία Βαρῶνη . . .

ΓΑΣ. Ἄς ἀφήσωμεν τοὺς ἀστεϊσμούς, ὠραία κόρη, καὶ ἄς τελειώσωμεν.

ΙΩΑΝ. Τί θέλετε νὰ εἶπητε, κύριε κόμη;

ΓΑΣ. Ἐκεῖνο, ὅπερ θέλω νὰ εἶπω εἶναι ἀπλούστατον· ἡ Βαρῶνη δὲν ὑπάρχει, μετεχειρίσθημεν μόνον τὸ ὄνομά της διὰ νὰ σᾶς φέρωμεν ἐνταῦθα.

ΙΩΑΝ. (ἐκπληκτος) Ποῦ εὐρίσκομαι λοιπόν;

ΓΑΣ. Εἰς τὸν οἶκον ἐνὸς φίλου μου, ἢ σχεδὸν εἰς τὸν οἶκόν μου.

ΙΩΑΝ. Ἄλλ' αὐτὸ εἶναι τρομερὰ ἀπάτη, κύριε.

ΓΑΣ. Ἐρωτικὸς δόλος καὶ οὐδὲν πλέον.

ΙΩΑΝ. Ἀφήσατέ μοι νὰ ἀναχωρήσω, κύριε.

ΓΑΣ. ὦ! ὄχι πρὶν σᾶς εἶπω τὰ πάντα. (τιθέμενος πρὸ τῆς θύρας).

ΙΩΑΝ. Ἀφήσατέ μοι, κύριε, εἰδεμὴ φωνάζω ζητοῦσα βοήθειαν!

ΓΑΣ. Δοκιμάσατε, μικρά μου. Ἐμπρὸς, κυρία μου, ἄς μὴν ἤμεθα δὰ τόσον ἄγριοι . . . ἐγὼ δὲν θέλω τὸ κακὸν σας, τούναντιόν . . .

ΙΩΑΝ. (καταβάλλουσα τελευταίαν προσπάθειαν) Κύριε κόμη, σᾶς παρακαλῶ ἀφίσατέ μοι νὰ ἐξέλθω καὶ σᾶς ὑπόσχομαι νὰ κρατήσω

σιγὴν, νὰ μὴ εἶπω οὐδὲν οὔτε εἰς τὴν μητέρα μου, οὔτε εἰς τὴν μητέρα σας . . . πρὸς Θεοῦ ἀφήσατέ μοι νὰ ἀναχωρήσω.

ΓΑΣ. Οὔτε ὁ Θεὸς, οὔτε ἡ μήτηρ μου, οὔτε ἡ μήτηρ σας ἔχουσι σχέσιν μετ' ὄλων τούτων, ὠραία μου κόρη. Σᾶς ἀγαπῶ.

ΙΩΑΝ. Κύριε κόμη, σᾶς ἐξορκίζω εἰς τὴν τιμὴν σας! ἀφήσατέ μοι νὰ ἀναχωρήσω (λαμβάνουσα στάσιν ἐπιβλητικὴν καὶ γενναίαν).

ΓΑΣ. (μειδιῶν) Ἐν ὀνόματι τοῦ ἔρωτός μου, Ἰωάννα, δέομαι ὑμῶν, ἵνα μείνητε.

ΙΩΑΝ. Ἐνθυμηθῆτε τὴν μητέρα σας, κύριε κόμη, ἀφήσατέ μοι ν' ἀπέλθω.

ΓΑΣ. (ἀπειλητικῶ τῷ τρόπῳ) Ἐνθυμηθῆτε καὶ ὑμεῖς τὴν ὑμέτεραν, Ἰωάννα καὶ θὰ μείνητε.

ΙΩΑΝ. (βλέπουσα αὐτὸν κατὰ πρόσωπον)

ΓΑΣ. (καθ' ἑαυτὸν) ὦ! δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω τὸ τίμιον καὶ ἄνευ πονηρίας βλέμμα τῆς νεήλυδος (ἀποστρέφων τὸ πρόσωπον).

ΙΩΑΝ. (μειδιῶσα ἐκ τούτου λαμβάνει θάρρος καὶ κάθηται πλησίον αὐτοῦ) Καθήσατε, κύριε κόμη, διὰ νὰ με ἀναγκάσητε νὰ μείνω ἐνταῦθα, διὰ νὰ με ὑποχρεώσητε νὰ ἀκούσω τοὺς λόγους σας, ἐπικαλέσθητε τὸ ὄνομα τῆς μητρός μου. Μολονότι ἐννόησα ἀρκούντως τοὺς στοχασμούς ὑμῶν, ἀλλ' ὅμως, ὡς βλέπετε ὑπήκουσα καὶ ἔμεινα. Ὁμιλήσατε λοιπόν, κύριε κόμη, ἐξηγήθητε . . . (χλευαστικῶς).

ΓΑΣ. (Ἐννοήσας τὸν χλευασμὸν τοῦτον λέγει με γλῶσσαν τραυλίζουσαν) δεσποσύνη! . . .

ΙΩΑΝ. Ὁμιλήσατε ἐλευθέρως, κύριε, ἀφοῦ μοὶ εἶπετε περὶ τῆς μητρός μου, δύναμαι νὰ σᾶς ἀκούσω καὶ θὰ ἔχῃτε ἀναμφιβόλως νὰ μοι εἶπητέ τι . . . (ὁ Γάστῳν σιωπᾶ) πλὴν, πῶς κύριε, σιωπᾶτε θέλετε νὰ σᾶς βοηθήσω;

ΓΑΣ. Πόσον εἶσθε ὠραία;

ΙΩΑΝ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπάντησις τοῦ ὅτι σᾶς ἠρώτησα!

ΓΑΣ. Είναι τουλάχιστον ἀλήθεια.

ΙΩΑΝ. Είναι· τὸ γνωρίζω εἶμαι ὡραία ! . . . ἔπειτα ;

ΓΑΣ. Ἐπειτα ; ἀλλά . . .

ΙΩΑΝ. Δέν μοι εἶπατε εἰμὴ μόνον τὸ ἤμισυ τῆς σκέψεώς σας·

ΓΑΣ. Τοῦτο εἶναι ἀληθές.

ΙΩΑΝ. Καὶ θέλετε νὰ σᾶς εἴπω τὸ αἴτιον ;

ΓΑΣ. Διὰ τί ;

ΙΩΑΝ. Ἐπειδὴ φοβεῖσθε.

ΓΑΣ. Ἐγὼ φοβοῦμαι ;

ΙΩΑΝ, Σᾶς λέγω, κύριε κόμη, μετὰ βεβαιότητος, ὅτι φοβεῖσθε, καὶ ἵνα τελειώσω τὴν φράσιν σας θὰ συμπληρώσω τὴν ὀβριτικήν σκέψιν σας. Μοὶ εἶπατε «εἶσθε ὡραία» ἠθέλητε νὰ προσθέσητε ἀλλ' εἶσθε πτωχὴ καὶ ἐγὼ πλούσιος.»

ΓΑΣ. (χαμαὶ νεύων). Σᾶς λέγω τὰ πλούτη ταῦτα τὰ θέτω ὑπὸ τοὺς πόδας σας,

ΙΩΑΝ. (ἀνεγειρομένη) Ναι τὸ ὁμολογῶ εἶσθε πλούσιος, ἀλλὰ δεκάκις πλουσιώτερος, κἂν ἦσθε, ἡ Ἰωάννα Καρπαντιὲ θὰ ἐξήρχετο ἐντεῦθεν μετὰ μετώπου καθαροῦ καὶ ὑπερηφάνου! "Α! βέβαια ἐπιστεύσατε, κύριε, ἐπειδὴ εἶσθε ἑκατομυριοῦχος καὶ εἶναι πτωχὴ, ἐπειδὴ εἶσθε εὐγενής καὶ εἶναι ταπεινή, ἡ ἔλσεινὴ αὕτη κόρη θὰ παρεδίδοτο εὐκόλως εἰς ὑμᾶς! Ἠλίπισατε, ὅτι ἤρκει στήσαντες τὴν ἄτιμον παγιδά σας νὰ ἀναγκάσητε αὐτὴν νὰ ὑποκύψῃ! ἀλλὰ ἠπατήθητε οἰκτρότατα, κύριε κόμη! Καὶ ἂν ὅλον τὸν χρυσὸν προσφέρετε τῆς οἰκογενείας Ραστάν, ἀδύνατον νὰ πληρώσητε τὴν τιμὴν μιᾶς πτωχῆς κόρης! Αἶσχος διὰ τὴν ἀνανδρείαν σας! ἀνανδρεία, λέγω, διότι ἐκηλιδώσατε τὸ οἰκόσιμόν σας ἠτιμάσατε τὸ ὄνομά σας . . .

ΓΑΣ. (ἐξαλλοξ). "Α! οὕτω εἶναι ὡραία μου; (ὀρμῶν πρὸς τὴν νεάνιδα).

ΙΩΑΝ. (λαμβάνουσα τὸ ἐγχειρίδιον). Μὰ τὴν τιμὴν μου, ἐάν

πλησιάζητε βυθίζω τὴν λεπίδα ταύτην εἰς τὸ στῆθος σου! (ἔχουσα τὸ ἐγχειρίδιον ὑψωμένον)

ΓΑΣ. (συριστικῶς) Μὲ ἐννοήσατε κακῶς σᾶς λέγω δεσποσύνη, θὰ ἐξέλθῃτε ἐντεῦθεν ἄνευ οὐδεμιᾶς λέξεως ὕβριστικῆς διασχίζουσῃ τὰ ἀγνὰ ὠτά σας· θὰ ἀπέλθῃτε ἐλευθέρως· θὰ ἐπανοδηγηθῆτε εἰς τὸν οἶκόν σας μετ' ὅλων τῶν ὠφειλομένων τιμῶν εἰς τὴν ἀρετὴν σας. Μὴ φοβῆσθε εἶναι ἀληθές θὰ ἐπεθύμουν νὰ μεταχειρισθῶ τὴν βίαν ἐναντίον ὑμῶν, ἀλλ' ἐν τούτοις σᾶς παρακαλῶ ἔτι μίαν φοράν, χάριν τῆς μητρὸς σας μείνατε.

ΙΩΑΝ. Σᾶς ἐννοῶ, κύριε, τοῦτο σημαίνει κόρη, ἡ μήτηρ σου, ὁ ἀδελφός σου καὶ ἡ ἀδελφὴ σου εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν μου τοῦτο δὲν εἶναι· κύριε κόμη;

ΓΑΣ. Σεῖς τὸ ἀπαιτεῖτε οὕτω. Σᾶς λέγω εἶπατε μίαν λέξιν ἀποδοχῆς καὶ θὰ σᾶς καταστήσω πλουσιωτάτην ὡς βασιλίσσαν.

ΙΩΑΝ. Αἶ! ἡ ὄψις σας ἀναγκάζει τὴν καρδίαν μου νὰ ἀνασκιρτᾷ μετ' ἀποστροφῆς (πλήρης περιφρονήσεως διευθύνεται πρὸς τὴν θύραν ἐγκαταλιμπάνουσα τὸν Γάστωνα ταπεινωμένον καὶ λυσσῶντα.)

(Πίπτει ἡ αὐλαία).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

ΠΡΑΞΙΣ Γ΄.

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΚΤΗ

Παρίσταται δωμάτιόν τι τοῦ μεγάρου τῆς κομῆσεως. Ἡ κόμησσα καθήμενη παρὰ τῆ ἑστία.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ, ΚΟΜΗΣΣΑ

(Ἡ Ἐλισάβετ εἰσέρχεται ἐνδεδυμένη ὡς πλουσία τις χήρα).

ΕΛΙΣ. Κυρία κόμησσα, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω τὸν κύριον Γάστωνα Ροστάν, δηλαδὴ τὸν υἱὸν σας καὶ αὐτὸς με συνεβούλευσε νὰ ἀποτανθῶ πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀνεξάντλητον ἀγαθότητα, ὅπως παρακαλέσω ὑμᾶς νὰ συμμεθέξητε εἰς τινὰ ἀγαθοεργῆ σκοπὸν, ὃν ἀνέλαβον κυρίαί τινὲς ἐλεήμονες παρὰ πλούσιαι. Πρόκειται νὰ συστήσωμεν ἐν ὄρφανοτροφεῖον διὰ τὰ δυστυχῆ ἐκεῖνα πλάσματα, ἅτινα τὴν ἐπαύριον τῆς γεννήσεώς των ἐγκαταλείπονται εἰς τὰς ὕδους.

ΚΟΜ. Ἀγαθὸν ἔργον ἐπιχειρεῖτε. Τὰ διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ τὴν δυστυχίαν ἄστυλα ταῦτα εὐλογοῦνται πάντοτε παρὰ τοῦ Θεοῦ. Συμμετέχω ἤδη εἰς πολλὰ τῶν μεγάλων τούτων ἔργων, εἰς ἃ ἡ ἐλεημοσύνη προσπαθεῖ τῶν μὲν νὰ ὑπερβῆ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν ἄλλων· ἀλλ' ἔρχεσθε νὰ μοι προτείνητε τοῦτο ἐν ὀνόματι τοῦ υἱοῦ μου καὶ τούτου ἕνεκεν δὲν δύναμαι νὰ ἀρνηθῶ τοῦ νὰ μετᾶσχω καὶ ἐγὼ τοῖς ἀγαθοεργοῦς ταύτης πράξεως.

ΕΛΙΣ. Ὁ κύριος κόμης εὐηρεστήθει νὰ προσφέρῃ ἐπ' ὀνόματί σου σπουδαῖόν τι ποσόν.

ΓΑΣ. Σᾶς εἰδοποίησα λοιπόν, κῆριε.
ΠΑΤ. Εὐχαριστῶ, θὰ τὰ πῶ ὅλα εἰς τὸ βρωμοκόριτσόν ἔμεγά, κύριε κόμη. (ἐξέρχονται ἅπαντες).

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΟΓΔΩΘ.

Παρίσταται τὸ πρόηρον δωμάτιον τῆς χήρας Κορακίτιε.

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

ΙΩΑΝΝΑ μόνη.

(Ἡ Ἰωάννα ἐξηπλωμένη ἐπὶ τῆς κλίνης της, μονολογεῖ θλιβερῶς, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς κοιμάται).

ΙΩΑΝ. Τί θὰ κάμη; Ναί, εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸν προσέβαλον σκληρῶς, ἀλλ' εἶμαι γυνή! καὶ ἂν θελήσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἀπειλὰς του θὰ ἦναι μεγίστη ἀνανδρία δι' αὐτόν. Ὅχι δὲν θὰ πὸ κάμη. Ἀλλὰ τί λέγω; ἀδύνατον ἡ οἰκογένειά μου μέλλει νὰ μείνῃ ἄνευ στέγης καὶ ἄνευ ἄρτου! ὦ! αἱ σκέψεις αὐταὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον με φέρουσιν εἰς θέσιν ν' αὐτοκτονίσω καὶ μόνον διὰ τοῦ μέσου τούτου δύναμαι ν' ἀπαλλάξω ἑαυτὴν τοῦ φοβεροῦ μέλλοντος. Ὁ θάνατος εἶναι ἡ ἀπολύτρωσις, ἡ ἐλευθερία, τὸ τέλος ὅλων τῶν δεινῶν! ναί, ἡ αὐτοκτονία δύναται νὰ ἦναι δι' ἐμὲ ἀπολύτρωσις, ἀλλ' ἀπαξ ἀποθανοῦσα καὶ λησμονηθεῖσα, ἄρα γε ἡ μήτηρ μου, ὁ ἀδελφός μου καὶ ἡ ἀδελφή μου τί θὰ ἀπογένοντο; δυστυχέστεροι ἢ ὅσον νῦν! (μετὰ τινὰ παῦσιν) εἶμαι δυστυχὴς, πάσχω, ἐνῶ δὲν ἔπρεπε, ἐνῶ δὲν με ἤξιζεν! (ταῦτα λέγουσα ἐπιγείρεται καὶ ἐξέρχεται, ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου μέρους εἰσέρχεται ὁ ἴδιος χτήτης Πατεβάν).

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΠΑΤΕΒΑΝ Χήρα καὶ εἶτα ΙΩΑΝΝΑ.

ΠΑΤ. Λί, κυρά Καραπαντιέ, Ξεύρεις ποῦ δὲν μὲ πλήρωσαν παρὰ μόνον γιὰ ὀκτώ 'μέραις; (ψευδόμενος).

ΧΗΡ. (ἀφυπνισθεῖσα ἐκ τῶν φωνῶν αὐτοῦ· ἀνεγείρεται ὀλίγον)
Τί λέγεις;

ΠΑΤ. Σὲ λέγω νὰ ἔγῃτε ἀπ' ἐδῶ, γιατί μὲ πλήρωσαν μόνον γιὰ ὀκτώ 'μέραις.

ΧΗΡ. Ἐνόμιζον ὅτι ὁ ἡμῖς μῆν ἦτο πληρωμένος, ἀλλὰ μείνετε ἡσυχος, κύριε, ἡ καλὴ κυρία, ἥτις ἐβοήθησεν ἡμᾶς θὰ σᾶς πληρώσῃ καὶ τὸ ἐπίλοιπον.

ΠΑΤ. Τά, τά, τά. Ἡ καλὴ κυρά ἔστειλε νὰ μ' εἰποῦν ὅτι δὲν πρέπει νὰ φυλάγω τίποτα ἀπ' αὐτήν.

ΧΗΡ. Ἀδύνατον!

ΠΑΠ Ἀδύνατον; ὅτι θέλεις λέγεις σύ· ἐγὼ ἤρτα νὰ σ' εἰπῶ, ὅτι ἂν σὲ τέσσερας μέραις δὲν μοῦ πληρώσῃς τὸ νοῦκι πρέπει γρίγορα νὰ μοῦ ἀδριάξῃτε τὴν γωνιά.

ΧΗΡ. Εἶμαι βεβαιστάτη, κύριε, ὅτι κακῶς θὰ σὲ ἐπληροφόρησαν, κακῶς θὰ ἐννοήσατε . . .

ΠΑΤ. Πάϊ νὰ πῆ, θέλετε νὰ μ' ἐπῆτε πῶς εἶμαι ζουρλόσ· αἱ!

ΧΗΡ. Ὅχι, κύριε, τί λέγετε . . . ἀλλ' ἡ κυρία κόμησσα . . .

ΠΑΤ. Ἡ Κυρά κόμησσα δὲν θέλει νὰ βοηθᾷ τὴν κακοήθεια, καταλαβένετε;

ΧΗΡ. (ὀργίλως). Καὶ τίνος λοιπὸν ἡ διαγωγὴ εἶναι κακὴ; (εἰσέρχεται ἡ Ἰωάννα).

ΠΑΤ. ὦ! διάβολε ἐμὲ ῥωτᾷς; νά, ῥῶτα τὴν κόρη σου.

ΧΗΡ. Ἰωάννα, ἀκούεις τί λέγει αὐτός;

ΙΩΑΝ. Οὐδὲν ἤκουσα (ὠχρίῳσα) ἀλλ' ὅ,τι εἶπε, μητέρα μου, θὰ τὸ ἐπαναλάβῃ καὶ πρὸ ἐμοῦ.

ΠΑΤ. Γιατί ὄχι; (αὐθαδῶς) ὦ! αὐτὰ τὰ μεγάλα σου πάσα ἐμὲ δὲν μὲ πριάνουν, κυρά πριγγιπέσσα! . . .

Ἡ κυρά κόμησσα μ' εἶπεν ὅτι δὲν θέγει νὰ πληρώσῃ τίποτα, καταλαβένετε, αὐτὸ εἶναι. (Ἡ Ἰωάννα ἐντρομος πίπτει ἐπὶ τῆς ἔδρας ἐξητλημένη καὶ ἀναυδος, ἐνῶ ὁ Πατεβὰν ἀπερχόμενος λέγων.) Ἀκούσατε καλῶς μέτα σὲ τέσσερας μέραις γιὰ τὰ χροῖματα γιὰ θὰ σᾶς πετάξω σ' τὸ ὄρομο.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

οἱ ἀνωτέρω ἐκτὸς τοῦ ΠΑΤΕΒΑΝ, εἶτα ΠΑΥΛΟΣ καὶ ΜΑΡΙΑ

ΧΗΡ. Πῶς; οὕτω λοιπὸν ὑπερασπίζεις σεαυτήν;

ΙΩΑΝ. Δὲν ὑπερασπίζεται τις ἐναντίον τῆς συκοφαντίας;

ΧΗΡ. Καὶ τί θὰ γίνωμεν λοιπὸν τώρα;

ΙΩΑΝ. Ὅ,τι θελήσει ὁ θεός.

ΧΗΡ. Ἀλλ' ἡ κυρία κόμησσα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς ἐγκαλίπῃ οὕτω πως· αὐτὸ θὰ ἦτο σκληρότατον.

ΙΩΑΝ. Ἡ κυρία Ροστὰν δὲν εἶναι ἡναγκασμένη νὰ μᾶς τρέφῃ. Πᾶν ὅ,τι ἔπραξεν ὑμῖν εἶναι ἀρκετόν. Οὐδὲν δικαίωμα ἔχομεν νὰ παραπονώμεθα.

ΧΗΡ. (μετὰ πικρίας). Οὐδεὶς ἔχει αὐτὸ τὸ δικαίωμα πάντοτε.

ΙΩΑΝ. Πρέπει νὰ παρακαλῶμεν, μητέρα μου.

ΧΗΡ. Νὰ παρακαλῶμεν! δὲν Γνωρίζω πλέον.

ΙΩΑΝ. (καθ' ἑαυτήν). Δυστυχῆς, μητέρα, πρέπει νὰ ὑποφέρῃς πολὺ διὰ νὰ ὁμιλῆς οὕτω πως (πρὸς τὴν μητέρα της). Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ δὲν γνωρίζω πλέον νὰ παρακαλῶ.

ΧΗΡ. Θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ παρακαλέσωμεν τὸν οὐρανὸν διὰ τὰ δυστυχήματά μας. Μήπως ὑπάρχει θεὸς διὰ τὰς γυναῖκας;

ΙΩΑΝ. (μετὰ πόνου) ὦ σιωπήσατε τὰ παράπονα ὑμῶν σπαρτάτουςι τὴν καρδίαν μου!

ΧΗΡ. Παραπονοῦμαι, διότι ἐξηλιγθη πλέον ἡ ὑπομονή μου, ὑποφέραμεν πρὸς πολὺ. ὦ! προτιμότερον ὁ θάνατος!

ΙΩΑΝ. Αὐτὸ ἐσκέφθην καὶ ἐγώ.

ΧΗΡ. Ἐσκέφθης ν' ἀποθάνης; Καὶ ἐγὼ τότε τί θὰ ἐγενόμην;

ΙΩΑΝ. Ἡ σκέψεις αὕτη μὲ κρατεῖ . . . καὶ ἔπειτα εἰσὶν ὁ Παῦλος καὶ ἡ Μαρία . . . τὰ δυστυχεῖ παῖδιά, τί θὰ ἐγένοντο;

ΧΗΡ. Τί θὰ ἐγένοντο; θὰ ἐξήρχοντο εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ θὰ ἐπαίτου, εἰσὶ μικρὰ καὶ ἤθελεν ἐλεεῖ αὐτὰ ὁ κόσμος. Ἄλλ' ἄς μὴ ἀπελιπζώμεθα, ὑπάρχουσιν εἰσέτι εἰς ἡμᾶς ὀλίγα χρήματα.

ΙΩΑΝ. Ἄληθές· πρέπει νὰ ἔχωμεν εἰσέτι.

ΧΗΡ. Ἐλάβομεν ἑκατὸν τεσσαράκοντα φράγκα.

ΙΩΑΝ. Μάλιστα.

ΧΗΡ. Ἐπλήρωσα τὸ καθυστερούμενον ἐνοίκιον, ἐξήκοντα φράγκα.

ΙΩΑΝ. Διατί;

ΧΗΡ. Διότι ἔπρεπε.

ΙΩΑΝ. Ἐπειτα;

ΧΗΡ. Ὁ φαρμακοποιὸς οὐδὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ἄνευ χρημάτων, ἐχρεωστοῦμεν αὐτῷ εἴκοσι φράγκα.

ΙΩΑΝ. Καὶ διατί τόσα χρήματα; Καὶ τὸν ἱατρὸν ἐπλήρωσας ἐπίσης;

ΧΗΡ. Ὅχι, ὁ ἱατρὸς εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἐπισκέπτονται τοὺς πτωχοὺς.

ΙΩΑΝ. Αὐτὸ εἶναι εὐπύχημα.

ΧΗΡ. Εἰς τὴν λαχανοπώλιδα εἶδον δέκα φράγκα, καὶ εἰς τὸν ἄρτοποιόν δεκαεπτὰ.

ΙΩΑΝ. Αὐτὰ εἶναι λοιπὸν ὅλα. Δὲν χρεωστοῦμεν, νομίζω εἰς ἄλλους.

ΧΗΡ. Τούναυαίον ἐλησμονήσατε τὸν ἀνθρακᾶ, τὸν κρεοπώλην, καὶ τὸν παντοπώλην.

ΙΩΑΝ. Τέλος πόσα μένουσιν εἰς ἡμᾶς; Τὰ ἔξοδα τῆς σημερινῆς καὶ τῆς αὐριανῆς ἡμέρας· ἔχομεν εἰσέτι εἰκοστένα φράγκα καὶ ὀκτὼ σολῖα· ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀγοράσωμεν διὰ σᾶς μίαν φιάλην σιρόπιον καὶ πέδιλα διὰ τὸν Παῦλον καὶ τὴν Μαρίαν.

ΧΗΡ. Δὲν λέγεις ὅτι ἡγόρευες καὶ διὰ σεαυτὴν πέδιλα;

ΙΩΑΝ. (μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς) Εἶναι ἀληθές, πέδιλα μεταφορεμένα, εἰς ἃ ἐπλήρωσα τεσσαράκοντα σολῖα (κλαίει). Φονεύσατέ με, Θεέ μου! φονεύσατέ με! (ταύτη τῇ στιγμήν εἰσέρχεται ὁ Παῦλος κρατῶν ἐπιστολὴν καὶ ἡ Μαρία).

ΠΑΥΛ. (πρὸς τὴν Ἰωάνναν) Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εἶναι δι' ἐσέ.

ΙΩΑΝ. Τίς σοι εἶδον αὐτήν; (περιπτυσσομένη τοὺς δύο παῖδας).

ΠΑΥΛ. Ἡ γυνὴ ἦτις ἤλθε χθές.

ΧΗΡ. Ἀνάγνωσον ταχέως αὐτήν, Ἰωάννα, δυνατὸν νὰ ἴνοι πρὸς ὄφελος ἡμῶν, καὶ ἀπαλλαχθῶμεν τῆς ἀγωνίας ἐν ἣ εὐρισκόμεθα.

ΙΩΑΝ. (ἀποσφραγίζουσα αὐτήν καὶ διερχομένη διὰ ταχέως βλέμματος).

ΧΗΡ. Καὶ λοιπὸν τί λέγει;

ΙΩΑΝ. Ἡ Βαρώνη μοὶ ἀναγγέλει, ὅτι μέλλει νὰ ἀναχωρήσῃ ἐπὶ τινος ἡμέρας (ψευδομένη).

ΧΗΡ. Οὐδὲν ἐμπει εἰς ἡμᾶς;

ΙΩΑΝ. οὐδέν!

ΧΗΡ. Ἀξιόλογα! φιλάργυρος! (ἐπανακλίνεται).

ΙΩΑΝ. (ἀναγινώσκουσα χαμιλοφώνως καθ' ἑαυτὴν τὴν ἐπιστολήν.)

« Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι εὕρισκμαι ὑπὸ τὴν διάθεσιν ὑμῶν . . . σκεφθῆτε τὴν μητέρα σας, τὸν ἀδελφόν σας, τὴν ἀδελφήν σας! (ἄνευ ὑπογραφῆς). Θεέ μου! ἀριθμεῖ καὶ τὰ τελευταῖα τεμάχια τοῦ ἄρτου ἡμῶν! (πρὸς τὸν παῦλον). Σπεῦσον, Παῦλε, νὰ προσκαλέσῃς τὸν ἱατρὸν Ρεμῦ, ἐπειδὴ ἡ μήτηρ μας εὕρισκεται εἰς ἐν-

τελῆ ἐξασθένειν . . . (ἐξέρχεται καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐπανέρχεται μετὰ τοῦ ἱατροῦ).

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

Οἱ ἀνωτέρω καὶ ὁ ΡΕΜΥ

ΙΩΑΝ. (πρὸς τὸν ἱατρόν). Σὲ παρακαλῶ ἐξετάσατε, κύριε ἱατρέ, τὴν μητέρα μου ἐπιμελῶς καὶ εἶπατέ μοι τὴν ἀλήθειαν.

ΡΕΜ. (παρατηρῶν τὴν ἀσθενῆ ἀποτείνεται πρὸς τὴν Ἰωάνναν). Τέκνον μου, λάβετε θάρρος· εἶδον τὴν μητέρα σας, καὶ ὅ,τι ἔχω νὰ εἶπω ὑμῖν εἶναι, ὅτι μία πλουσία γυνή, εὐπορος εἰς τὴν θέσιν τῆς μητρός σας θὰ ἐσώζετο ἴσως . . . διότι ἡ μήτηρ ὑμῶν, τέκνον μου, (προσβλέπων αὐτὴν μὲ βλέμμα πλήρες πόνου ἔχει ἀνάγκη καλῆς τροφῆς, ἀλλαγῆς ἀέρος καὶ διαμονῆς ἐπὶ τινα χρόνον ἐν τινι μεσημβρινῷ τόπῳ).

ΙΩΑΝ. Εὐχαριστῶ, ἐξωχότατε, διὰ τὴν ἀλήθειαν, ὥστε ἔχομεν ἀνάγκη χρημάτων, πολλῶν μάλιστα.

ΡΕΜ. Εἶναι ἀληθές . . . Ἐν τούτοις ἡ φύσις ἔχει ἀπροσδοκῆτως κρίσεις, ἅτινας οὐδεὶς δύναται νὰ προῖδῃ.

ΙΩΑΝ. Τώρα σὰς καθικετεύω, ἐξωχότατε, παρατηρήσατε ὀλίγον καὶ τὴν Μαρίαν καὶ εἶπατέ μοι.

ΡΕΜ. (παρατηρῶν τὴν Μαρίαν) οὐδὲν ἔτι εἶναι. . . ἴσως, ἀλλὰ φοβοῦμαι.

ΙΩΑΝ. Διατρέχει κύνδιον ἱατρέ!

ΡΕΜ. Ἔχει τυφοειδῆ πυρετόν!

ΙΩΑΝ. (μὲ πεπνιγμένην φωνήν). ὦ! θεέ μου! καὶ οὐδὲν ἔχω πρὸς διάσωσιν τῆς ἀδελφῆς μου! . . . ὦ! εἶναι νὰ καταρασθῇ τις τὴν ζωὴν! . . .

ΡΕΜ. Ἀναλαμβάνω, τέκνον μου, ἐάν μοι βοηθήσῃ ὁ θεὸς νὰ σώσω τὴν ἀδελφὴν σας.

ΙΩΑΝ. (παραφόρως συσφίγγουσα τὸν βραχίονα τοῦ ἱατροῦ). Θὰ σώσητε αὐτὴν . . . καὶ τὴν μητέρα μου ἐπίσης; . . .

ΡΕΜ. Μόνον περὶ τῆς ἀδελφῆς σας δύναμαι νὰ σὰς δώσω ὑπόσχεσιν· διότι δυστυχῶς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι πλούσιος.

ΙΩΑΝ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ἐξωχότατε. Λάβετε, σώσατε αὐτὴν καὶ ὁ θεὸς ν' ἀνταμείψῃ τὴν καλλοκαγαθίαν ὑμῶν! . . . (ἀσπάζεται διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν ἀδελφὴν της, ἣν ὁ ἱατρός λαβὼν ἀπέρχεται. Ἐξ ἀντιθέτου δὲ μέρους ὁ γραμματοκομιστὴς ἐγχειρίζει τῇ Ἰωάννᾳ ἐπιστολὴν καὶ φεύγει.)

ΣΚΗΝΗ Η΄.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκτὸς τοῦ ἱατροῦ καὶ τῆς ΜΑΡΙΑΣ

ΙΩΑΝ. Μία ἐπιστολή! ἴσως εἶναι ἡ σωτηρία ἡμῶν! ἴσως ἐλεήμων ψυχὴ ἀποστέλλει αὐτὴν (ἀλλὰ πάραυτα ἐξαλείφεται ἡ ἐλπίς της ἰδοῦσα τὴν ἐπιγραφὴν).

ΧΗΡ. Ἀνάγνωσον λοιπὸν αὐτὴν τέκνον μου, δυνατὸν νὰ μᾶς φέρῃ εἶδησιν καλὴν.

ΙΩΑΝ. Ναί, ἴσως! (ἀναγινώσκουσα καθ' ἑαυτήν.) « Διὰ τελευταίαν φορὰν συλλογισθῆτε, ὅτι κρατῶ εἰς τὰς χεῖράς μου τὴν ζωὴν ὄλων τῶν ὑμετέρων » « Γ. » (ψυθιρίζουσα) εἶμαι κατηραμένη! (κάθεται ἐπὶ τινος ξυλίνης ἔδρας, ἡ δὲ μήτηρ της ἀποκοιμᾶται καὶ ὁ Παῦλος ἀπέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Θ΄.

ΙΩΑΝΝΑ μόνη.

Κατεδικάσθην! Ἡ εἰσαρμένη μὲ ὠθεῖ πρὸς τὰ ἐμπρός· ἀλλὰ τούλάχιστον ἄς ἐκδικηθῶμεν τὴν ἀρετὴν τὴν τόσην ἐπανελημμένως παραδεδομένην εἰς τὴν δυστυχίαν! Ἡ ἐμὴ τιμὴ ἔστω διὰ τὴν

ζωὴν ἐκείνων, οὓς ἀγαπῶ! Καὶ ὁ θεὸς ἅς μὲ κρίνει, (γράφει τὸ ἐπόμενον γραμματίον).

Κύριε κόρη.

«Με ἐνόησατε. Ἡ μήτηρ μου, ὁ ἀδελφός μου καὶ ἡ ἀδελφή μου, δὲν πρέπει νὰ ἀποθάνωσιν.»

ἸΩΑΝΝΑ.

(Σφραγίσασα τὸ γραμματίον διευθύνεται πρὸς τὴν θύραν). Ἴδού τέλος ἐγὼ ἀπωλέσθην. Ἄ! κύριε Ροστάν, θὰ πληρώσης ἀκριβῶς τὴν νίκην σου! Θέλω νὰ σᾶς ἀκούσω μετ' οὐ πολὺ νὰ ζητῆτε συγγνώμην! (θέτουσα ἐν φίλημα ἐπὶ τῆς παρειᾶς τῆς κητρός της ἐξέρχεται).

Πίπτει ἡ αὐλαία.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ.

ΠΡΑΞΙΣ Δ'.

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝΑΤΗ.

Παρίσταται δωμάτιον ἐντὸς τοῦ ὀταίου πυρὶ καλὴ γνωσφορίζου τράπεζα ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐπ' αὐτῆς κωδοκρίσκος παρὰ τῇ ἐσθίᾳ κάθονται ὁ Γάστων μετὰ τῆς Ἰωάννας.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ἸΩΑΝΝΑ, ΓΑΣΤΩΝ.

ἸΩΑΝ. Κύριε κόρη, σᾶς ζητῶ συγγνώμην, ἐπειδὴ πρώτη ἐπειράθην νὰ ὁμλήσω. Τὸ γραμματίον αὐτό, (δεικνύουσα τὸ τελευταῖον ἐπιστόλιον). Τὰ ἐνδύματα αὐτὰ (ἐγγίζουσα τὴν ἐσθίᾳ της) λέγουσιν ὑμῖν ποῖον αἴσθημα ὠδήγησέ με ἐνταῦθα.

ΓΑΣ. Ἐλπίζω, ἀγαπητὴ κόρη, ὅτι καὶ ἄλλα αἰσθήματα θὰ συνεργήσωσι νὰ μείνητε πλησίον μου.

ἸΩΑΝ. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ ὑμᾶς.

ΓΑΣ. Ὁμιλήσατε, Ἰωάννα, εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας.

ἸΩΑΝ. Ἐν πρώτοις, κύριε Γάστων, μή με ὀνομάζεται Ἰωάνναν· ἐισερχομένη εἰς τὸν θάλαμον τοῦτον ἀπόλωσα τὸ δικαίωμα νὰ φέρω τὸ ὄνομα, ὅπερ μοι ἔδωκεν ὁ πατήρ μου.

ΓΑΣ. Ἔστω· ἐκλέξατε ἐν ἑτερον, ὁποῖον δῆποτε καὶ ἂν ᾖ τοῦτο πάντοτε θὰ μοι εἶναι ἀγαπητόν.

ἸΩΑΝ. Θέλομεν σκεφθῆ βραδύτερον περὶ τούτου . . . με κατεβάλλατε διὰ τρομερῶν ὄπλων! ἐνέδωκα . . . καὶ ἅς συμφωνήσωμεν . . . διότι εἶναι συμφωνία ὅ,τι ἔχω νὰ σᾶς εἶπω,

ΓΑΣ. Συμφωνία . . . ἐρωτικῆ;

ΙΩΑΝ. Συμφωνία ἐμπορική, κύριε κόμη.

ΓΑΣ. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ πιστεύσω, ὅτι τὸ μέλλον θὰ δώσῃ εἰς ἐμὲ δίκαιον.

ΙΩΑΝ. Κύριε κόμη, ἐνόησατε τὴν ἔννοιαν τῶν λόγων μου;

ΓΑΣ. Ἀκριβέστατα, περιμένω τὰς διαταγὰς σας.

ΙΩΑΝ. Κύριε κόμη, σὺ ὅστις με κατέστησες ξένην τῶν προσφιλῶν μου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὄντων, σὺ ὅστις με ἐστέρησες τῆς θέας τούτων, σὺ ὅστις διήγειρες ἐν ἐμοὶ τύψιν συνειδήτος, σὺ ὅστις με ἀφῆρασες τῆς μητρικῆς ἀγκάλης, ἄτινα κατόρθωσες δι' ἀπειλῆς, ὅτι θὰ ἀπέθνησκον ἡ μήτηρ μου, ὁ ἀδελφός μου καὶ ἡ ἀδελφή μου, ἂν μὴ συγκατένευον, δέξου λοιπὸν τὰς προσφερομένους ὑπ' ἐμοῦ διαταγὰς. Ὁ ἰατρός σήμερόν μοι εἶπεν, ὅτι ἡ μήτηρ μου θὰ ἐσώζετο, ἐὰν ἦτο γυνὴ εὖπορος, ἐὰν εὐρίσκετο εἰς καλλιτέραν χρηματικὴν κατάστασιν.

ΓΑΣ. Τότε ἡ μήτηρ σας ἐσώθη. . . σὰς ὑπόσχομαι νὰ φροντίσω καὶ περὶ τῆς ἀδελφῆς σας, οὐδενὸς θὰ στερηθῶσιν οὗτοι. Θὰ προικίσω τὴν Μαρίαν καὶ θὰ προνοήσω περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν.

ΙΩΑΝ. Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἡ ἀδελφή μου θὰ κληρονομήσωσι τὴν μητέρα των.

ΓΑΣ. Σὰς ἐννοῶ. Δίδω λοιπὸν ἐξήκονα χιλιάδας φράγκα εἰς τὴν κυρίαν Καρπαντιέ

ΙΩΑΝ. Καὶ πότε θὰ γίνωσι τὰ συμβόλαια;

ΓΑΣ. Αὐρion. Ἦδη ἄς ὁμιλήσωμεν περὶ ὑμῶν, φιλότατη κόρη.

ΙΩΑΝ. Περὶ ἐμοῦ; Ἐγὼ οὐδὲν ζητῶ!

ΓΑΣ. Εἶμαι πεποιθώς· τότε προσφέρω ἐγώ.

ΙΩΑΝ. Περιμείνατε, κύριε κόμη, ἡ ὥρα παρέρχεται καὶ ἔχω εἰσέτι νὰ ὁμιλήσω εἰς ὑμᾶς.

ΓΑΣ. Σὰς ἀκούω.

ΙΩΑΝ. Τὴν ἐπαύριον ἐγερωθῆσιν τῆς μητρός μου θὰ εὕρῃ ἐπὶ τῆς

πραπέξης ἐπιστολήν, δι' ἧς ἀναγγέλω αὐτῇ ὅτι μὴ δυναμένη νὰ ἐπαρκέσω εἰς τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, ὑπάγω νὰ φονευθῶ. Δι' ὅλον τὸν κόσμον ἀπέθα νον ἦδη· ἡ Ἰωάννα Καρπαντιέ ἐπνίγη πρὸ μιᾶς ὥρας. Σὰς ἐκπλήττω βέβαια. Ἐπιθυμῶ νὰ πιστεύσω, ὅτι δὲν θὰ με ἐνομιζετε τότεν οὐτιδανήν, ὥστε νὰ ὑποβήσῃτε, ὅτι θὰ ἐπαύριον ἐπίδειξιν τῆς ἀθλιότητος, τῆς πτώσεώς μου!

ΓΑΣ. ὦ! δεσποσύνη, οἱ λόγοι σας! . . .

ΙΩΑΝ. Εἶναι οἱ μόνοι ἀληθεῖς, οἱ μόνοι κατὰ λληλοι, κύριε κόμη. Σὰς ἐπαναλαμβάνω τούτο, εἶναι εἶδος συνθήκης, ἣν συνάπτομεν ὁμοῦ . . . συνθήκη πλήρης αἰσχύνης ὅμως . . . ἧς τοὺς ὄρους θὰ ἐκπληρώσω· ἀλλὰ καὶ δύνασθε νὰ ἀρνηθῆτε καὶ νὰ συνάψῃτε ἔτι. Εἶναι καιρὸς πάντοτε, εἶπατε μίαν λέξιν καὶ ἀποσύρομαι.

ΓΑΣ. Ποῦ θὰ ὑπάγητε; νὰ φονευθῆτε;

ΙΩΑΝ. Σὰς εὐχαριστῶ διότι ἐσκέφθητε τούτο.

ΓΑΣ. Τούν αντίον ζήσατε, ζήσατε διὰ νὰ γίνητε εὐτυχῆς, νὰ θαυμάζησθε, νὰ ἀγαπάσθε, νὰ περιποιῶνται ὑμᾶς ὅλοι καὶ νὰ ἦσθε ἐπίφθονος διὰ τὴν εὐτυχίαν σας!

ΙΩΑΝ. Πρέπει νὰ εὐρεθῶσιν αὐρion κατὰ τὴν αὐγὴν εἰς μίαν ὄχθην τοῦ Σηκουάνα, τὸ κάλυμμα τοῦτο τῆς κεφαλῆς μου, τὸ ἐπίωμα μου καὶ χαρτίον τι, ὅπερ θὰ φέρῃ τὸ ἄνομά μου. Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν, κύριε Γάττων, νὰ ἐκτελέσητε ταύτη τῇ νυκτὶ τὸ ἀπαιτούμενον ὑπ' ἐμοῦ μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἐκτελέσας τούτο ἐπιστρέψῃς ἐνταῦθα.

ΓΑΣ. Οὐδὲν τούτου εὐκολώτερον. Περὶ τὸ μεσονύκτιον τὰ πάντα θὰ ὡσι τετελεσμένα ὅπως καὶ εἶπατε. Χαιρετε, φιλότατη κόρη (ἀσπασθεὶς τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΙΩΑΝΝΑ μόνη.

*Α, κύριε Ροσσάν, με ἐνίκησες διὰ τῆς ἀπειλῆς σου! Ἡ φωνὴ

τοῦ πατρός μου ἀντιχεῖ εἰς τὰ ὄτα μου καταβήλουσά με διὰ κα-
ταρῶν. Βλέπω τὴν μητέρα μου ἀποθηήσκουσαν ἐκ πείνης, ἐνῶ
ὁμως ἀποθεῖ μετὰ βδελυγμίας τοῦς παρ' αὐτῇ πλήρεις χρυσοῦ
σάκκου. Ἡ μαρφή τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἀνδρὸς ὁμως πλέον παρου-
ῆται ἐνώπιόν μου. προκαλεῖ τὸν Γάστωνα εἰς μονομαχίαν
καὶ φονεύεται ὑπ' αὐτοῦ. Ἰδοῦ! (δεικνύουσα τὸ κενόν, ἀλλ' ὅλας
αἱ ὁδηγηραὶ αὐταὶ ὀπτασίαι οὐδαμῶς θὰ δυνηθῶσι νὰ κλωνίσωσι
τὴν ἀπόφασίν μου! Εἶναι πολὺ ἄργά πλέον θὰ ἐκδικηθῶ τὸν αἴ-
τιον τῆς παραβιάσεως τῆς ἀρετῆς! ἵνα ἀκούσω κατόπιν αὐτὸν
ζητοῦντα συγγνώμην παρ' ἐμοῦ! ὦ! Γάστων θὰ πληρώσης ἀκρι-
βῶ τὴν διαστροφίαν σου! (λέγουσα ταῦτα, κρούεται ἡ θύρα καὶ
εἰσέρχεται ὁ Γάστων).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΓΑΣΤΩΝ, ἸΩΑΝΝΑ καὶ εἶτα θαλαμηπόλος.

ΓΑΣ. Μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐξετέλεσα ὅσα διατάξατε, προσ-
φιλεστάτη νεάνης.

ΙΩΑΝ. Εὐχαριστῶ, κύριε κόμη, καὶ μένω ὑπόχρεος διὰ παντός,
εἰσθε δὲ ἀκριβίστατος.

ΓΑΣ. Ἐσπευσα, ὅπως σᾶς ἐνθαρρύνω, διότι ἀφορᾷ τὴν οἰκο-
γένειαν ὑμῶν, καὶ ὅπως ὑμῖν εἶπω, ὅτι ἐφρόντισα καὶ δι' ὑμᾶς.
Σήμερον θὰ μεταβῆτε εἰς τὸ μέγαρόν σας, Ἰωάννα.

ΙΩΑΝ. Ἀπὸ τοῦδε δὲν θέλω νὰ με ὀνομάζετε Ἰωάνναν.

ΓΑΣ. Ἀλλὰ πῶς;

ΙΩΑΝ. Κυρίαν Φερνάνδην.

ΓΑΣ. Ἐστὼ θὰ μοι εἶναι σεβαστὸν τοῦτο.

ΙΩ. Ν. Οὕτω λοιπόν, κύριε, ἐφροντίσατε ἤδη ὅπως ἀσφαλισθῆ
τὸ μέλλον τῆς οἰκογενείας μου.

ΓΑΣ. Ἀντὶ ὁμως συμβουλευογραφικῶν ἐγγράφων φέρω εἰς ὑ-

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΔΕΚΑΤΗ.

Παρίσταται τὸ πρῶν δωματίον τῆς Χήρας Καρπαντιέ. Ἡ χήρα ἐπὶ
τῆς κλίνης ἐξυπνήσασα ἀρτίως· ἡ κλίνη τῆς Ἰωάννας κετὶ ὁ Παῦλος
κοιμώμενος· τράπεζα καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐπιστολή.

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΧΗΡΑ, ΠΑΥΛΟΣ.

ΧΗΡ. Ἰωάννα, Ἰωάννα (ἀνυπομόνως).

ΠΑΥΛ. (ἀρυπνισθεῖς). Τί θέλετε, μαμα; (περιβαλλόμενος τὰ
ἐνδύματά του).

ΧΗΡ. Ποῦ εἶναι ἡ ἀδελφή σου;

ΠΑΥΛ. Δὲν ἤξεύρω μαμα, ἡ κλίνη τῆς εἶναι κενή.

ΧΗΡ. Τότε θὰ ἐξῆλθεν.

ΠΑΥΛ. Βέβαια . . . Ἄ, ἰδοῦ μία ἐπιστολή! εἶναι ἐπιστολὴ
τῆς Ἰωάννας; . . . διὰ σέ, μαμα.

ΧΗΡ. Παράδοξον! δός μοι νὰ ἰδῶ αὐτήν, Παῦλε· (ὁ Παῦλος
δίδει αὐτήν) θεέ μου, τί ἐπιστολὴ νὰ ἴγαι αὕτη! (θραύει τὴν
σφραγίδα καὶ ἀναγινώσκει).

Ἄγαπητή μοι μητέρα!

«Ἄπαντα τὰ χρήματα ὑμῶν ἐδαπανήθησαν· ἡ κυρία Ροστὸν δὲν
ἐννοεῖ πλέον νὰ μᾶς προστατεύσῃ. Ἐγκαταλείφθημεν παρ' ὅλων
καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ! Δὲν ἔχω πλέον θάρρος . . . φοβοῦμαι τὴν
ἀθλιότητα, θέλω νὰ ἀποθάνω! πραιοθάνομαι, ὅτι ὁ θάνατός μου
θὰ γίνῃ εἰς ὑμᾶς ὠφέλιμος. Πρὶν ἢ ἀναχωρήσω σᾶς ἐνηγκαλίσθην
σᾶς ἐφίλησα . . . ὁ ἰατρὸς θὰ σώσῃ τὴν Μαρίαν μοὶ ὑπεσχέθη
τοῦτο. Ἰγυαίνετε μητέρα μου! . . . ὑγιάινετε Παῦλε! γενεῶ
τίμιος ἄνθρωπος· εἶσσι σήμερον ὁ προστάτης τῆς ἀδελφῆς σου.
Ἔστω ἰσχυρότερος ἐμοῦ. Εἰπέτε εἰς τὴν φιλιτάτην μου μικρὰν Μα-

ρίαν νά δέηται τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀδελ-
φῆς τῆς ... καὶ μὴ με καταρασθῆτε! .. χαίρετε διὰ παντός! ο

Ἰωάννα

(μόλις τελειώσασα τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς ρίπτεται ἡμι-
θανῆς ἐπὶ τῆς κλίνης, ἐνῶ εἰσέρχεται ὁ κλητὴρ μετὰ τοῦ Ἐμ-
μανουὴλ καὶ τοῦ Πατεβάν).

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

Κλητὴρ, ΑΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΠΑΤΕΒΑΝ, καὶ οἱ ἀνωτέρω.

ΚΑ. (κρατῶν τὸ ἐπώμιον καὶ τὴν καλύπταν τῆς Ἰωάννας).
Ἰδοῦ, κυρία Καρπαντιέ, ταῦτα σήμερον κατὰ τὴν πρῶιαν εὐ-
φείθησαν ἐπὶ μιᾶς τῶν ὀχθῶν τοῦ Σηκουάνα.

ΕΜ. Ἡοῦ εἶναι τὸ σῶμα;

ΚΑ. Δὲν ἀνευρέθη εἰσέτι. Ἴσως παρεσύρθη ὑπὸ τοῦ ρεύματος.

ΠΑΤ. Καὶ τώρα ποιὸς θὰ μοῦ πληρώσῃ τὸ νοικί μου; Τί
θὰ γίνουιν ἡ γρηγιὰ καὶ ὁ μικρός; τὸ καταλαβένετε βέβαια καὶ
σεῖς, ὅτι δὲν θὰ τοὺς πάρω εἰς τὴν βράχιν μου... δὲν ἤμπορῶ
νὰ φροντίσω ἑγὼ γι' αὐτοῖς.

ΕΜ. (στενάζων) Φεῦ, οὔτε ἐγὼ! (εἰσέρχεται ὁ Ρεμῦ εἰς τὴν
θέσιν τοῦ ὁποῖου ἐξέρχονται ὁ Κλητὴρ καὶ ὁ Πατεβάν).

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΡΕΜΥ οἱ καὶ ἀνωτέρω ἐκτός τοῦ κλητῆρος καὶ τοῦ ΠΑΤΕΒΑΝ)

ΡΕΜ. Ἐγὼ θὰ φροντίσω περὶ πάντων τούτων.

ΕΜ. Εἴσθε ἀξιέπαινος κύριε Ρεμῦ, διὰ τὴν ἀξιόλογον ὑμῶν
πράξιν· λυποῦμαι δὲ πολὺ, διότι θὰ ἀναχωρήσω. Χαίρετε λοι-
πόν, ἐξοχώτατε, γνωρίζετε δὲ ποία ἀγάπη συνέδεέ με τῇ Ἰω-
άννᾳ. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ γράφω εἰς ὑμᾶς καὶ ὑποχρηθῆτέ μοι,
ὅτι θὰ με εἰδοποιήτε περὶ πάντων τῶν συμβαιόντων.

ΡΕΜ. Μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως (σφίγγων μετ' ἀγαθότητος
τὴν χεῖρα τοῦ νῆου).

ΕΜ. Εὐχαριστῶ, κύριε, διὰ τὴν ἀγαθότητα ὑμῶν. (ἐναγκα-
λιζόμενος τὸν Παῦλον ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Η'.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκτός τοῦ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ.

ΡΕΜ. Ἦδη ἡ προσφιλὴς ὑμῶν κόρη τὸ μόνον στήριγμα τῆς
ζωῆς ὑμῶν ἀπέθανεν ἐξ ἀπελπιστικῆς παραφρονήσεως, ἣτις φύ-
σει ἐνυπάρχει τῇ ἀνθρωπότητι, τούτου ἕνεκεν θέτων βάλσαμον
παρηγορίας ἐπὶ τῶν πληγῶν τῆς θλιβεραῆς καὶ ἀπροόπτου ταύ-
της ἀγγελίας εὐσπλαγχνισθεῖς τὴν οἰκτρὰν ὑμῶν κατάστα-
σιν ἀναλαμβάνω τὴν φροντίδα τῆς παραιτέρω διατηρήσεως σας
καὶ τῆς θεραπεύσεως ἐν ὅλοις τοῖς ἀπαιτούμενοις κανόσιν. Οὕτως
τοῦ λοιποῦ θέλετε ζῆσει εὐτυχεῖς καὶ οὐδενὸς στερούμενοι. Ὁ
Παῦλος θὰ εἰσαχθῆ εἰς οἰκοτροφεῖον, ἡ δὲ Μαρία ἀναρρώσασα θὰ
εἰσαχθῆ καὶ αὐτὴ εἰς ὁμοίον τι.

ΧΗΡ. (μόλις ἀκουσμένη) Ὁ Θεὸς νὰ χαρίζῃ εἰς ὑμᾶς ὑγείαν,
εὐημερίαν καὶ ἀνωχὴν πάντων. Ἄλλ' ὅμως φεῦ! ἐστερήθην τῆς
Ἰωάννας! (κλαίει.)

ΡΕΜ. Μὴ κλαίετε, κυρία, διότι ἡ ἀσθένειά σας θὰ χειροτερεύσῃ
ὑπομονή!

Ταῦτα λέγω εἰς ὑμᾶς καὶ ἀπέρχομαι, ὅπως φροντίσω κάλλιον
περὶ τούτου (ἀπέρχεται).

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Ἡ σκηνὴ παρίσται τὸ μέγαρον τοῦ κόμητος Γάστωνος.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΦΕΡΝΑΝΔΟΥ, ΓΑΣΤΩΝ.

ΦΕΡΝ. Χέρετε, κύριε κόμη, ὡς ἀληθῆς εὐπατρίδης, ἡσφαλί-
σατε τὸ μέλλον τῶν οἰκείων μου. Εἶναι καὶ τοῦτο πολὺ . . . ἀλ-
λὰ προσέτι ἀποβλέψατε καὶ εἰς τὸν ἀτομικὸν μου πλουτισμόν.

ΓΑΣ. Δὲν σοι ὑπεσχέθη νὰ σε καταστήσω πλουσίαν καὶ εὐ-
δαίμονα, ὡς αἱ μᾶλλον ἐπίφθονοι;

ΦΕΡΝ. Σὰς εὐχαριστῶ καὶ ὅμως δὲν ἀρκοῦμαι (μηδευῶσα) ὁ-
μολογημένον ἐστὶ, ὅτι εὐρίσκομαι ἐν τῷ μέσῳ μαργαριτῶν καὶ ἀ-
δαμάντων, ἀλλὰ ἐπιθυμῶ καὶ ἕτερον ἐκτὸς τοῦ χρυσοῦ.

ΓΑΣ. Εἰπέ . . . ζήτησον!

ΦΕΡΝ. Ἐκεῖνο ὅπερ ἐπιθυμῶ εἶν ἀπλούστατον. Δὲν ἐπιθυμῶ
νὰ ἔχω ἀντίζηλον.

ΓΑΣ. Δὲν ἔχεις τοιαύτην σοὶ τὸ ὄμνυω.

ΦΕΡΝ. Ἔστω καὶ εἶμαι εὐτυχῆς ἐπὶ τούτῳ. Δὲν θέλετε ἀγα-
πήσει ἄλλην ἐκτὸς ἐμοῦ καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ ὁ τόνος τῶν ἐκφερο-
μένων ὑμῶν λόγων, ἀγαπητέ μοι Γάστων.

ΓΑΣ. (καταβελχθεὶς ἐκ τοῦ τόνου τῆς νεάνιδος, καθ' ἑαυτόν).
Ἐφθασεν ἡ ὥρα τοῦ βῆναι πρὸς τὰ πρόσω (πρὸς τὴν Φερνάνδην
ἀρπάζων τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ θέτων ἐπὶ τῆς καρδίας του) ὦ!
Φερνάνδη! Φερνάνδη! ὅποσον θελξικάρδιος καὶ μαγευτικὴ εἴσθε!

ΦΕΡΝ. (ἀποθοῦσα μετὰ σφοδρότητος αὐτόν).

ΓΑΣ. Διατί θελξικάρδιος κόρη, ἡ τοιαύτη προσβολή!

ΦΕΡΝ. Κύριε κόμη, (θωπευτικῶ τῷ βλεμματι) νομίζω ὅτι δὲν
ἐννοήθημεν.

ΓΑΣ. Ἀλλά . . .

ΦΕΡΝ. Ἄφετε νὰ εἶπω πρὸς ὑμᾶς ὅτι σκέπτομαι. Μὲ ἀγα-
πᾶτε ἀληθῶς;

ΓΑΣ. Μοὶ φαίνεται ὅτι ἀρκούντως σοὶ τὸ ἀπέδειξα, μετ' ὅσα
ἔπραξα.

ΦΕΡ. (περιφρονητικῶς) χρηματικὰς θυσίας! μικρὸν τοῦτο δι-
εσᾶς, διότι τί εἶναι ἑκατοστύες τινὲς χιλιάδες φράγκων διὰ τὸν
κόμητα Ροστάν, ὀλίγοι δι' ἐμὲ μηδὲν δι' ὑμᾶς!

ΓΑΣ. Ἐν τούτοις . . .

ΦΕΡ. Ἄφετέ με νὰ τελειώσω φίλε μου (μελαγχολικῶς) μι-
πως μόνον καὶ μόνον νὰ με ἀγοράσητε ἠθελήσατε;

ΓΑΣ. Ὅχι . . .

ΦΕΡΝ. Ἐξακολογήσατε.

ΓΑΣ. Γυνὴ ὡς ἡμεῖς, Φερνάνδη, δὲν ἀγοράζεται.

ΦΕΡΝ. Αἱ λέξεις αὗται, κύριε κόμη, εἶναι δι' ἐμὲ περισσοτέ-
ρας ἀξίας, ἢ ἅπαντες ὑμῶν αἱ ἐλευθεριότητες. Βεβαίως ἐννοεῖ νὰ
πληρώνη τὰς θωπείας γυναικὸς εἰς νεόπλουτος, οὐ πῶσα εὐ-
γλωττία καὶ πᾶσα ἀξία συνίσταται εἰς τὸ χρηματοκοιτώτιόν του,
καὶ ὅστις ἀνοουσιουργεῖ νομίζων ὅτι πράττει τι καλόν. Ἄλλ' εἰς
εὐπατρίδης εἰς Ροστάν φέρετε ἄλλως, νομίζω, ὅτι διὰ τοῦ χρυ-
σοῦ μόνου δὲν ἀγαπᾶτε ὁ ἀνὴρ, ἀλλὰ διὰ τρυφερῶν περιποιή-
σεων, διὰ φροντίδων ἀτενῶν, διὰ τῆς ἀφοσιώσεως. Δὲν ἀρμίζει
εἰς τὸν κόμητα Ροστάν γυνὴ ἀγοραζομένη, ἀλλὰ γυνὴ οἰκοθεν
διδομένη. Τῇ ἀληθείᾳ εἶναι πολὺ μικρὰ ἡ ἀξία ἢ συνισταμένη εἰς
τὸ πλουτίζειν μίαν γυναῖκα, εἰς τὸ στολιζειν αὐτὴν ὡς λειψανο-
θήκη καὶ κατόπιν ἐπιδεικνύειν δημοσίᾳ. Ὅχι δὲν ἐπιθυμήσατε
τὴν χυδαίαν αὐτὴν ἱκανοποίησιν, διότι τότε δὲν θὰ ἦσθε ὁ Γά-
στων δὲ Ροστάν, ἐκεῖνος, ὃν τοσοῦτον ἐξόχως ὑπολήπτομαι! ὦ!
σὰς καθικετεύω, Γάστων, εἶπατέ μοι, ἀποδείξατέ μοι, ὅτι οὐδέ-
ποτε θέλετε προσφερθῆ πρὸς ἐμὲ ὡς βάνουτος ἰδιότης. Λέγω

τοῦτο ὑμῖν ἐάν πέρωται νὰ ἀπολέσω τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως μου, θὰ ἐπρωτίμων νὰ σᾶς ἀποδώσω πᾶν ὅτι ἐξ ὑμῶν ἔλαβον διὰ τοὺς οἰκείους μου καὶ δι' ἐμὲ αὐτήν.

ΓΑΣ. Πῶς ; θὰ μὲ ἐγκατέλειπες ; (θλιβερῶς).

ΦΕΡ. Δὲν θὰ ἐπέζων μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ὄνειροπωλημάτων μου (μετὰ φωνῆς συγκεκινημένης) καὶ θὰ ἀπεκόμιζον τὸν πόνον ὅτι ἠπατήθην περὶ τῶν αἰσθημάτων ἐκείνου, ὃν ἦτο δυνατόν νὰ ἀγαπήσω ! (οἱ τελευταῖοι οὔτε λόγοι ἐντελῶς καθυπότασσοσι τὸν κόμητα).

ΓΑΣ. Ἄ ! Φερνάνδη ! Φερνάνδη ! (ἐμπλεως χαρᾶς) μὲ καθιστᾶς παράφρονα . . . παράφρονα ἐξ ἔρωτος ! (γονυπεταῖ ἐμπροσθεν τῆς νεάνιδος) ὦ ! νὰ ἀγαπᾶται τις παρὰ σοῦ ἤθελεν εἶσθαι, ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Τί πρέπει νὰ πράξω. ὅπως ἀπολαύσω τῆς ἀπείρου αὐτῆς εὐδαιμονίας ; διάταξον θὰ ὑπακούσω !

ΦΕΡ. Νὰ περιμένῃς, φίλε μου, νὰ μὴ με ἐπιθυμῆς μόνον, ἀλλὰ νὰ μὲ ἀγαπᾷς !

ΓΑΣ. Ἠλὴν σὲ ἀγαπῶ !

ΦΕΡ. Ὑπόμενον λοιπόν, Γάστων, καὶ περίμενον ἕως οὗ ἡ φλόξ τοῦ ἔρωτός σου νὰ εἰσδύσῃ μέχρη τῶν μυχῶν τῆς καρδίας μου. Ἄλλως δὲν ἐννοῶ νὰ σε καταστήσω τὸν περίγελων τῶν φίλων σου. Πανταχοῦ θὰ σε συνοδεύσω κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου, εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὸ δάσος. Σοὶ ἀρέσκει οὕτω, φίλε μου ; (τείνουσα τὴν χεῖρα πρὸς αὐτόν).

ΓΑΣ. (ἀσπαζόμενος τὴν Φερνάνδην) ἤδη ἀπέρχομαι, ἀλλά μετ' ὀλίγον πάλιν ἔρχομαι.

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

ΦΕΡΝΑΝΔΗ μόνη.

Ἄ, κόμη Ροστάν, γνωρίζω τώρα τὴν ἰσχύν μου· θὰ ἦσαι

δοῦλος μου ! θαῖμον, θὰ ἦσαι ἐπικατάρατος ! ναὶ μὲ ἀγαπᾷς ἀλλ' ὁ ἔρωσ σου, ὅστις σοὶ εἶναι σήμερον εὐφροσύνη θὰ καταστῆ τὸ μαρτύριόν σου ! Θέλω οἱ πόνοι σου καὶ ὁ ἀπελισμός σου νὰ ἐξισοθῶσι πρὸς τὴν ταπεινῶσιν καὶ τὸ ὄνειδός μου ! Αἰσθάνομαι τὴν καρδίαν μου πιεζομένην ὅταν ἀναλογισθῶ τὸ μέγεθος τοῦ ἐγκλήματός μου, φρικτῶ ἀπέναντι αὐτοῦ εὐρισκομένη, ἀλλ' ὄχι ! θὰ ἐκδικηθῶ τοῦλάχιστον τὴν παραβίασιν τῆς ἀρετῆς, θὰ καταλείπω αὐτὸν ἔρμαιον τῆς εὐφροσύνης του. Θάρρος, ἵνα μὴ προδοθῶμεν. (ἀκούονται βήματα) Ἰηοῦ ἔρχεται (ἀκροᾶται) Ἄς ἀναλάβω τὸ προσωπεῖόν μου.

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄.

ΓΑΣΤΩΝ, ΦΕΡΝΑΝΔΗ.

ΓΑΣ. Φερνάνδη, δὲν ὑποφέρω, δὲν ἤμπορῶ πλέον· αἱ δυνάμεις μου ἐξητλήθησαν, θὰ σᾶς ἐγκαταλείψω, ἀλλὰ τοῦτό με φέρει εἰς ἀπελπησίαν.

ΦΕΡΝ. Ἐγκαταλείψατέ μοι, κύριε κόμη. (ψυχρῶς) Δὲν θὰ μένω ἄνευ παρηγορίας, ταχέως θὰ ἔλθωσιν πρὸς βοήθειάν μου.

ΓΑΣ. Πῶς ! ἤθέλατε τολμήσει τοῦτο ; . . .

ΦΕΡ. Μετὰ προθυμίας μάλιστα, ἂν εὕρισκον ἄνδρα ἄξιον ἐμοῦ καὶ περὶ τοῦτου ἔχω βεβαίαν πεποίθησιν.

ΓΑΣ. Τί λέγετε ; Φερνάνδη ! Φερνάνδη ! Εἶμι παράφρων δὲν γνωρίζω πῶ εὐρίσκομαι σᾶς καθικετεύω. Εἰπέτε μοι τί πρέπει νὰ πράξω ; (λαμβάνων τὰς χεῖρας αὐτῆς).

ΦΕΡ. Τί πρέπει νὰ πράξῃς ; πρέπει νὰ γίνῃς ἀντάξιός ἐμοῦ !

ΓΑΣ. ὦ ! αὐτοὶ εἶναι οἱ καθημερινοὶ σᾶς λόγοι ! δὲν γνωρίζω τὸν τρόπον δι' οὗ νὰ γίνω ἀντάξιός ὑμῶν ! (ἐξέρχεται ἀπελπισ).

ΣΚΗΝΗ ΙΒ΄.

ΦΕΡΝΑΝΔΗ μόνη.

ὦ ! Θεέ μου ! Θεέ μου ! ἐνίσχυσόν με νὰ ἐξακολουθήσω τὴν

ἐκδίκησίν μου νὰ κατασχύνω αὐτόν. Ἦδη βλέπω τὸ σχέδιόν μου πραγματοποιούμενον, ἀλλὰ φοβοῦμαι! φοβοῦμαι! μὴ διὰ τῆς πανουργίας του γενόμενος τρομερός με συλλάβῃ εἰς παγίδα. ὦ! ὁ κόμης Ροστάν δὲν εἶναι ἐτι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου! . . . καὶ ἂν μοι ἀφήσῃ, ὡς πρὸ ὀλίγου μοι τὸ εἶπεν! ἀγνοῶ τότε τί μέλλω πράξει· ἀλλ' ἄς ὑπάγω νὰ παρασκευάσω ἑμαυτὴν δι' ἄλλων τινῶν μέσων, ἵνα κατορθώσω τοῦτο. (ἐξέρχεται, ἐνῶ εἰς ἀντιπέτου μέρους εἰσέρχεται ὁ Γάστων μετὰ τῆς Ἰουλίας).

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

ΓΑΣΤΩΝ, ΙΟΥΛΙΑ

ΙΟΥΛ. Σὰς βλέπω, κύριε κόμης, λίαν τελοσυθημένον καὶ ὡς πάσυχοντα ὑπὸ ἐξωτερικοῦ τινος ἀντικειμένου καὶ τούτου ἕνεκεν ἂν μοι δίδητε τὴν ἀδειαν νὰ σὰς ἐρωτήσω, ἐπιθυμῶ νὰ μάθω τὸ αἷτιον τῆς τριαυτῆς καταστάσεώς σας.

ΓΑΣ. Τὸ αἷτιον τοῦτο, ἂν καὶ εἶναι μυστικόν, δύναμαι ὁμῶς νὰ σοι τὸ ἀποκαλύψω, ἴσως μοι παράσχῃς βοήθειάν τινα. Ἡ κόρη αὕτη, Ἰουλία, ἦν ἀπὸ τοσοῦτον χρόνον ἔχω πλησίον μου. καὶ ἦν κατέστησα πλουσιωτάτην καὶ ἀξιολόγητον παρὰ πᾶσιν, ἀπορροίπει ἀνειλεῶς τὸν ἔρωτά μου ζητοῦσα ἀδικόπως τὸ καταστῆναί με ἄξιον αὐτῆς. Ὅθεν πρὸ πολλοῦ ἔσχον κατὰ νοῦν καὶ νῦν σκέπτομαι νὰ θέσω εἰς ἐνέργειαν τρομερόν τι μέσον, δι' οὗ θὰ δυνηθῶ ν' ἀπολαύσω τοῦ ποθομένου.

ΙΟΥΛ. Τί τὸ μέσον αὐτό;

ΓΑΣ. Εἶναι ἀπλούστατον. Θὰ ἐπωφεληθῶ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτῆς, ἀφοῦ ἐνστάξῃς σταγόνας τινὰς ἐκ τούτου τοῦ φυαλιδίου (ἐγχειρίζων αὐτῇ) ἐν τῷ κυπέλλῳ τοῦ τείου της, μελλούσης μεταβῆναι εἰς τὴν κλίνην της.

ΙΟΥΛ. Προθύμως ἀναλαμβάνω νὰ πράξω τοῦτο, ἀλλὰ μοι φαίνεται ὀλίγον σπουδαῖον καὶ ἀγνοῶ ἂν πρέπη. . .

ΓΑΣ. Πῶς; τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ ταύτη τῇ ἑσπέρᾳ. Ἐγὼ ἀποχαιρετήσας αὐτὴν κατὰ τὸν συνήθη τρόπον δὲν θὰ μεταβῶ οἴκοι, ἀλλὰ θὰ περιμένω ἐν τῷ διαδρόμῳ μέχρι τῆς τετάρτης ὥρας, ἀκολουθῶς θὰ εἰσέλθω διὰ τῆς θύρας, ἣν ὁ ἀφίσχῃς ἡμίκληστον καὶ οὕτω θὰ μεταβῶ ἐν τῷ θαλάμῳ αὐτῆς. Λάβετε δὲ πρὸς ἀνταμοίβην τῆς πράξεώς σας ταῦτα τὰ χρήματα καὶ ἀκολούθως θὰ λάθητε διπλοῦν· εἴμεθα λοιπὸν σύμφωνοι;

ΙΟΥΛ. Μάλιστα· ὥστε ἐγὼ ἀπέρχομαι, διότι ἡ νύξ προσεγγίζει. (ἀπέρχονται ἀμφοτέροι).

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Ἡ σκηνὴ παρίστησι τὸν κοιτῶνα τῆς Φερνάνδης μετ' ἔλων τῶν ἀναγκασιότων τυκτερινῶν σκευῶν. Ἡ Φερνάνδη ἐνδεδυμένη τὰ τυκτερινὰ της ἐνδύματα. Ἰουλία παρασκευάζουσα Ἡ τὸ ζεῖον.

ΣΚΗΝΗ ΙΔ'.

ΙΟΥΛΙΑ, ΦΕΡΝΑΝΔΗ

ΦΕΡ. Ἰουλία, φέρε μέ τι ἐκ τῆς ἱματιοθήκης νὰ περικαλύψω τὴν κεφαλὴν μου, ἀλλ' ὄχι μεῖνον καὶ ἐτοιμάσον μοι τὸ τείον, (διευθύνεται πρὸς τὴν ἱματιοθήκην ἔχουσα τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς τὴν Ἰουλίαν).

ΙΟΥΛ. (θέτουσα πέντε σταγόνας ἐκ τοῦ φυαλιδίου ἐν τῷ κυπέλλῳ τῆς Φερνάνδης, ἃς βλέπει ἐκείνη) Κυρία, ταύτη τῇ ἑσπέρᾳ θὰ σε παρασκευάσω τὸ τείον πολὺ νοστιμότερον,

ΦΕΡ. Κάλλιστα· (περιβάλλεται τὴν κεφαλοδέσμην). ὦ! Θεέ μου! δὲν ἀκούεις;

ΙΟΥΛ. Τί λοιπόν, κυρία;

ΦΕΡ. Ἄν δὲν ἀπατῶμαι νομίζω, ὅτι κτυποῦσι τὴν θύραν· ὕπαγε λοιπὸν νὰ ἴδῃς ποῖος εἶναι.

ΙΟΥΛ. (ἐξερχόμενη μετ' ὀλίγον εἰσέρχεται ἀφίνουσα ἀπάσας

τὰς θύρας ἀνοικτὰς ἐκτὸς τῶν τοῦ θαλάμου, ἐνῶ ἡ Φερνάνδη παραλλάσει τὰ κύπελλα).

ΦΕΡΝ. Τίς ἦτο;

ΙΟΥΛ. Οὐδεὶς.

ΦΕΡΝ. (πίνουσα) Πόσον ὠραῖον εἶναι ταύτη τῇ ἐσπέρᾳ τὸ τέιον, σὲ παρακαλῶ θέσατε καὶ σταγόνας τινὰς γάλακτος. (ἡ Ἰουλία ἐκτελεῖ) ὅς πίνωμεν λοιπόν.

ΙΟΥΛ. Ἡ κυρία λοιπόν τώρα θὰ κατακλιθῇ;

ΦΕΡΝ. Βεβαιότατα! ἀλλὰ θὰ περιμείνητε ὀλίγον μέχρις ὅτου ἐντελῶς ἀποκοιμηθῶ. (τοποθετουμένη ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς προσποιεῖται ὅτι κοιμᾶται, ἐνῶ ἡ Ἰουλία καταλαμβάνεται ἀπὸ νάρκωσιν) μετ' ὀλίγον ἡ Φερνάνδη ἐγείρεται, προσφωνεῖ ὑπηρετρίαν τινα καὶ ὑπ' αὐτῆς βοηθουμένη τοποθετοῦσι τὴν Ἰουλίαν ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς Φερνάνδης, κατόπιν ἀπέρχονται κρυπτόμενοι ὀπισθεν τῆς σκηνῆς. Ὁ Γάστων ἐξ ἀντιθέτου μέρους λάθρα εἰσέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΙΕ΄.

ΓΑΣΤΩΝ, ΙΟΥΛΙΑ (κοιμωμένη).

ΓΑΣ. (Βαδίζων ἀκροποδοτὶ καὶ κρατῶν τὴν ἀναπνοήν του, ἵσταται ἐπ' ὀλίγον καὶ ἀκροᾶται). Ἐνέργεια, οὐδεὶς ἄλλος θόρυβος ἀκούεται ἢ ἡ τακτικὴ καὶ ἡσυχὸς ἀναπνοὴ τῆς προσφυλεστάτης μου Φερνάνδης. Εὐρίσκομαι ἤδη εἰς τὸ τέρμα τοῦ σκοποῦ μου, (ἀνοίγει τὰ παραπετάσματα τῆς κλίνης καὶ τείνει τὰς χεῖράς του). Ἄλλ' ὦ θεέ μου! ρίγος αἰσθάνομαι διαχερόμενον καθ' ὅλον τὸ σῶμά μου καὶ νομίζω, ὅτι αἱ κνῦμαί μου ὑποφεύγουσι (ἡ κοιμωμένη κινεῖται). Ἐὰν ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπολώλεκα (ἐπανακλείων τὰ παραπετάσματα). Ἄλλ' ὄχι κοιμᾶται . . . ἄλλως δὲ δὲν ὑπάρχει φῶς. (ταύτοχρόνως παρουσιάζεται ἡ Φερνάνδη μετὰ τῆς πρώην ὑπηρετρίας ἐπὶ τῆς φλοιάς τῆς θύρας τοῦ κοιτῶνος, ὁ Γάστων μένει ἀπολελυθυμένος).

ΣΚΗΝΗ ΙΣΤ΄.

ΦΕΡΝΑΝΔΗ, ΓΑΣΤΩΝ καὶ ὑπηρετρία.

ΦΕΡΝ. Πῶς σεῖς εἴσθε, ἀγαπητέ μοι Γάστων; (εἰρωνικῶς). Τὶ σᾶς ἔκαμε λοιπόν ἡ πτωγῆ, αὕτη Ἰουλία καὶ θέλετε νὰ διαταράξῃτε τὸν ὕπνον τῆς;

ΓΑΣ. ἡ Ἰουλία! (μουρμουρίζων). Ὡ ἡ ἀθλία μὲ ἐπρόδωκεν!

ΦΕΡΝ. (Σκοπτικῶς.) Ναί, ἡ Ἰουλία, ἥτις κοιμᾶται τὸν ἀθῶν τῆς ὕπνον. Ἄνοιξον λοιπόν τὰ παραπετάσματα, (διατάττουσα τὴν ὑπηρετρίαν, ἥτις ἐκτελεῖ).

ΓΑΣ. Ἡ ἀθλία μὲ ἐξηυτέλησεν, (ἐγείρων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς Ἰουλίας).

ΦΕΡΝ. Ὅχι. δὲν ἐδινῆθη νὰ τὸ κατορθώσῃ μετ' ἐπίδειξιότητος, ἰδοὺ τὸ πᾶν. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ἡ δόσις ἦτο ἰσχυρά.

ΓΑΣ. Τὶ ἐννοεῖτε;

ΦΕΡΝ. Αὕτη ἔπιεν τὸ δι' ἐμὲ ἐκεῖνο ἐκ τοῦ φυαλιδίου ρευστόν . . . Τὸ γνωρίζετε βεβαίως.

ΓΑΣ. Πόσον σᾶς ἀγαπῶ!

ΦΕΡΝ. Καλὰ, σᾶς συγγορῶ, ἀλλὰ μεταφέρετε τῇ βοηθείᾳ τῆς ὑπηρετρίας τὴν γυναῖκα, ταύτην εἰς τὴν κλίνην τῆς. Ὅταν θὰ ἐξυπνήσῃ οὐδὲν θὰ αἰσθάνηται, ἡ δὲ ὑπηρετρία θὰ τηρήσῃ τὴν σιωπὴν.

Πίπτει ἡ αὐλαία.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ.

ΠΡΑΞΙΣ Ε΄.

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΔΩΔΕΚΑΤΗ.

Παρίσταται αἰθουσα τοῦ μεγάρου τῆς Ροστάν. Ἡ κόμησσα πενθοφοροῦσα, εἰκὼν ἀνηρημένη τοῦ συζύγου τῆς κομήσεως φέρουσα πένθημον σκέπη. Τράπεζα καὶ ἐπ' αὐτῆς ἅπαντα τὰ τῆς γραφῆς.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΚΟΜΗΣΣΑ καὶ εἶτα ΦΡΑΓΚΙΣΚΗ

ΚΟΜ. (γονυπετοῦσα πρὸ τῆς εἰκόνης). Σὺ κόμη, Ροστάν, ἂν παύσῃσαι εἰς τὸ θέατρον τοῦ ἐξοδονισμοῦ μου . . . Ἡ ἀπώλεια εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ἡμῶν! Πρὸ τινων ἐτῶν ἐπενθοφόρησα διὰ τὸν θάνατον σου τοῦ ἀγαπητοῦ μου συζύγου! νῦν πενθοφορῶ διὰ τὴν τιμὴν σας! Ὁμοίως ἠθέλατε πενθοφορήσει καὶ ὑμεῖς διὰ τὸ ὄνειδος τοῦτο τὸ τρομερὸν τῆς οικογενείας μας! . . .

ΦΡΑΓ. (εἰσπεργομένη γονυπετεῖ καὶ αὐτὴ ὠσαύτως καὶ προσεύχεται). Κύριε, ἐπάκουσον τῆς φωνῆς μου, κύριε, πρὸς σὲ ἐκκράξα ἐκ βαθέων, ἐπάκουσόν μου.

ΚΟΜ. Φραγκίσκη, μετάβηθι τάχιστα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συμβουλοιογράφου Ἰακώβου καὶ προσκάλεσον αὐτὸν ἐκ μέρους μου.

ΦΡΑΓ. Θὰ ἐκτελέσω τάχιστα τὴν διαταγὴν σας, (ἐξέρχεται δραμαίως, μετ' ὀλίγον ἐπανέρχεται μετὰ τοῦ συμβουλοιογράφου. Ἡ Φραγκίσκη ἀπέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΚΟΜΗΣΣΑ, ΙΑΚΩΒΟΣ.

ΙΑΚ. (μετ' ἐκπλήξεως) Τί ὀηλοῖ ἡ κατάστασις αὕτη, κυρία κόμησσα; Πρὸς τί ὁ παράδοξος οὗτος μετημριετισμός;

ΚΟΜ. Βεβαίως λίαν παράδοξον σᾶς φαίνεται τοῦτο, ἀλλ' ἂν μάθητε τὸ αἴτιον τότε θέσετε ἀποδεχθῆ τοῦτο.

ΙΑΚ. Ἐξηγηθῆτέ μοι λοιπόν.

ΚΟΜ. Μεγάλῃ ἀνάγκῃ μὲ καθυποχρέωσε νὰ σᾶς προσκαλέσω σήμερον, ἥς τὸ αἴτιον ἄκουσον. Πρόκειται νὰ σκεφθῶμεν περὶ τῆς τιμῆς μου! περὶ τοῦ υἱοῦ μου! ὅστις σήμερόν με καθιστᾷ τὴν δυστυχεστάτην διότι καταστρέφει τὴν οικογένειαν τὴν τιμὴν ἡμῶν καὶ τὸ οἰκόσημόν τοῦ. Φέρεται βαρβάρως πρὸς ἐμέ, ἔνεκα νεανίδος ἀχρείας, ὑπὲρ ἥς τὰ πάντα περιφρονεῖ. Ὅθεν ζητῶ συμβουλὴν τινα παρ' ὑμῶν, ἵνα περλάθωμεν τὸ κακόν. Εἶναι σοβαρόν, ὃν ἔχει οὕτω;

ΙΑΚ. Λίαν σπουδαῖον μάλιστα.

ΚΟΜ. Τί πρέπει λοιπόν νὰ πράξω;

ΙΑΚ. Πρέπει πρῶτον, κυρία κόμησσα, νὰ καταπέσωμεν αὐτὸν διὰ τῶν συμβουλῶν, ἴσως ὁ σεβασμὸς τὸν ὁποῖον ἔφερον ἄλλοτε πρὸς ὑμᾶς . . .

ΚΟΜ. Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον.

ΙΑΚ. Τότε νὰ στείλωμεν αὐτὸν εἰς τα ξεῖδιον, ἐὰν κατορθώσωμεν.

ΚΟΜ. (λυπηρῶς) Τοῦτο ἀποδεικνύεται καλόν, ἀλλὰ τίς θὰ καταπέσῃ αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τοὺς Παρισίους, νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐκείνην;

ΙΑΚ. Τότε, κυρία κόμησσα, δυνάμεθα νὰ νυμφεύσωμεν αὐτὸν μετὰ πολυθελγήτρου καὶ εὐγενοῦς νεανίδος ἐξισομένης πρὸς ἐκείνην κατὰ τὴν ὠραιότητα. Ἐχεις τοιαύτην πρόχειρον;

ΚΟΜ. Μάλιστα, ὑπάρχει ἡ ἐξαδέλφη τοῦ κόμητος, ἡ κόρη τοῦ θείου του Ἀμειδαίου Ροστάν.

ΙΑΚ. Ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν ἴδω μακρὰν, καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἔμελλε νὰ γίνῃ ἀξιολάτρευτος δεσποινίς.

ΚΟΜ. Εἶμεθα λοιπόν σύμφωνοι ὡς πρὸς τοῦτο;

ΙΑΚ. Μάλιστα.

ΚΟΜ. Ἀλλά θυνάμεθα διὰ νὰ ἀπαλείψωμεν ὀλοτελῶς τὰ παρεμβληθέντα ἐμπόδια διὰ δωροδοκίας;

ΙΑΚ. Τοῦτο φαίνεται μοι ὀλίγον δύσκολον. Φεῦ; διότι λέγουσιν, ὅτι ἡ κόρη αὕτη δὲν ὁμοιάζει πρὸς ἄλλας τοῦ ταιούτου εἰδους, ἀλλὰ καὶ τόσον ἀλλοκότως λέγουσιν περὶ αὐτῆς. . .

ΚΟΜ. Τί λέγουσιν;

ΙΑΚ. Διακίδουσιν, ὅτι ἡ κόρη αὕτη εἶναι ἀγνωστάτη· οὐδὲν κατ' αὐτῆς ἐτόλμησεν ὁ Γάστρων.

ΚΟΜ. Τί λέγεις; εἶναι δυνατόν;

ΙΑΚ. Φαίνεται ὀλοτελῶς ἀπίθανον, ἀλλ' ὅμως τὸ διαβεβαιῶσιν.

ΚΟΜ. Τότε;

ΙΑΚ. Ἐὰν προσφέρωμεν εἰς αὐτὴν σπουδαίαν ποσότητα χρημάτων, ἴσως θυνηθῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ.

ΚΟΜ. Τότε πρόσφερον, ὅσα φαίνονται σοι ἀρκούντα.

ΙΑΚ. Ὑπάγω λοιπὸν εἰς ἐκτέλεσιν. Ὑγιαίνετε (ἀναχωρεῖ).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΚΟΜΗΣΣΑ, καὶ εἶτα ΦΡΑΓΚΙΣΚΗ.

ΚΟΜ. (στηριζομένη ἐπὶ τοῦ γραφείου, καθ' ἑαυτήν) Μοὶ ἐπέληθεν ἰδέα, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προσκαλέσω τοὺς συγγενεῖς μου, ὅπως κάλλιον σκεφθῶ μετ' αὐτῶν καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι ταχέως θὰ τρέξωσιν εἰς τὴν σπουδαίαν ταύτην περίστασιν. (γράφει τὰς ἐπομένους ἐπιστολάς).

Ἀγαπητέ καὶ σεβαστέ μοι πάτερ.

«Ἡ θυγάτηρ σας εὐρίσκεται εἰς μεγάλην ἀπεληψία, ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς ὑμᾶς».

—ΚΟΜΗΣΣΑ ΡΟΣΤΑΝ».

(Πρὸς τὸν Ἀμεδαῖον Ροστάν).

« Ἀγαπητέ μοι κύριε συγγενῆ! »

« Ἡ τιμὴ τῶν Ροστάν εὐρίσκεται ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς· ἔλθετε, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς συμβουλεύω. »

« Ἡ ἀτυχῆς νύμφη σας ΚΟΜΗΣΣΑ ΡΟΣΤΑΝ »

(Πρὸς τὸν ἄββᾶν Σεβαστιανόν).

Φίλε μου!

« Φαίνεται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐγκαταλείπει τὸν οἶκον Ροστάν, ἔλθετε καὶ ἔχω ἀνάγκη τῶν δεήσεών σας. Πρόκειται περὶ τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς σωτηρίας τοῦ Γάστρων. »

« ΚΟΜΗΣΣΑ ΡΟΣΤΑΝ »

(Φραγκίσσα αὐτὰς προσκαλεῖ τὴν Φραγκίσκην καὶ τὰς ἐγγεγραμμένους). Παράδοσον αὐτὰς εἰς ὑπηρετήν, ὅπως τὰς μετακομίσει ὅπου δεῖ. (ἐξέρχονται ἀμφότεροι).

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Παρίσταται αἰθουσά της τοῦ μεγάρου τῆς Φερνάνδης λαμπρῶς κεκοσμημένη.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΦΕΡΝΑΝΔΗ, ΙΟΥΛΙΑ καὶ εἶτα ΙΑΚΩΒΟΣ

ΙΟΥΛ. (εἰσερχομένη). Κυρία λάβετε τοῦτο τὸ ἐπισκεπτήριο, ὅπερ μοὶ ἐνεχείρησε κύριός τις (ἐγχειρίζουσα αὐτῆ).

ΦΕΡΝ. Ὁδηγήσατε αὐτόν, Ἰουλία, ἐνταῦθα.

ΙΟΥΛ. Προθύμως (ἐξέρχεται καὶ μετ' ὀλίγον ἐπανέρχεται μετὰ τοῦ Ἰακώβου. Ἀπέρχεται).

ΙΑΚ. (ὑποκλίνων). Γνωρίζετε, κυρία, τίς εἶμαι;

ΦΕΡΝ. Μάλιστα, κύριε, χάρις εἰς τὸ ἐπισκεπτήριο ὑμῶν, ἀλλ' ὅμως ἀγνοῶ τὸ αἴτιον τῆς ἐλεύσεώς σας.

ΙΑΚ. Μετ' ὀλίγον θέλετε ἐνοήσει τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς

μου. Ἄλλὰ Χαλεπὸν καθίσταται νὰ ἐκφρασθῆ τις ἀπέναντι πῶ-
λυθελγίτηρου πλάσματος.

ΦΕΡΝ. Ἐχετε δίκαιον, κύριε, ἀλλὰ μάθε, ὅτι δὲν ἐπιτρέπω τὰς
φιλοφρονήσας εἰς οὐδένα ἀπόντος τοῦ Γάστωνος. Ὅθεν ἐμιλήσατέ
μοι ἐκ μέρους τίνος ἔρχεσθε ;

ΙΑΚ. Ἐρχομαι ἐκ μέρους τῆς κόμησσης Ροστάν, κυρία.

ΦΕΡΝ. (ἐκπληκτομένη) Βεβαίως θὰ ἐπεμψεν ὑμᾶς ἡ κυρία
κόμησσα νὰ μοι εἴπητε περὶ τοῦ Γάστωνος.

ΙΑΚ. Μάλιστα, κυρία, ἦλθον νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι ἡ κόμησσα θὰ
νυμφεύσῃ ἐντὸς ὀλίγου τὸν Γάστωνα.

ΦΕΡΝ. Ἡ κυρία κόμησσα θὰ ἀναλάβῃ ὀλίγον δύσκολον ἔργον
μὴ γνωρίζουσα ὅτι ὁ υἱὸς τῆς Γάστων εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποτα-
χθῆ εἰς τὰς διαταγὰς τῆς. Δὲν γνωρίζω δὲ καὶ τίνος ἕνεκεν ἡ
κυρία κόμησσα μὲ πληροφορεῖ περὶ τῶν σχεδίων τῆς.

ΙΑΚ. Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Γάστωνος, ὅ-
περ εἶναι σπουδαῖον.

ΦΕΡ. Βεβαίως διὰ νὰ ἐγκαταλείψω τὸν Γάστωνα.

ΙΑΚ. Βέβαια, κυρία.

ΦΕΡΝ. Ἄλλὰ ἡ κυρία κόμησσα γνωρίζει ὅτι δύναμαι καὶ νὰ
ἀρνηθῶ.

ΙΑΚ. Τοῦτο εἶναι λυπηρὸν, κυρία.

ΦΕΡΝ. Κύριε πληρεξούσιε, εἰπέτε ἐκ μέρους μου πρὸς τὴν κό-
μησσαν, ὅτι δὲν θ' ἀφήσω τὸν κόμητα Ροστάν νὰ νυμφευθῆ.

ΙΑΚ. Ἄλλὰ λησμονεῖτε, κυρία, ὅτι ὡς πληρεξούσιος δύναμαι
καὶ νὰ σᾶς προσφέρω κάτιτι ἄλλο.

ΦΕΡ. Ἄ! ἐνόησα ἡ κυρία κόμησσα διὰ τῶν χρημάτων ζητεῖ
νὰ ἀγοράσῃ τὸν υἱὸν τῆς!

ΙΑΚ. Δύναμαι κυρία, νὰ σᾶς προσφέρω πεντακοσίας χιλιάδας
φράγκα.

ΦΑΡ. Εἰπέ, κύριε, εἰς τὴν κόμησσαν, ὅτι δύναμαι νὰ τῆ
προσφέρω ἐν ἑκατομμύριον.

ΙΑΚ. Ἡ κόμησσα σᾶς παρακαλεῖ νὰ ἀφίσητε τὸν υἱὸν τῆς.

ΦΕΡ. Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, κύριε, ὁ Γάστων εἶναι ὑπὸ τὴν
ἐξουσίαν μου· ταῦτα εἶπέ εἰς τὴν κόμησσαν (κρούει τὸν κώδω-
να καὶ ἐμψάνιζεται ἡ Ἰουλίτ) ὁδηγήσατε Ἰουλίτ τὸν κύριον νὰ
ἐξεέλθῃ (ἀναχωροῦσιν).

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ἐπίσταται ἡ πρόωρη αἰθουσα τοῦ μεγάρου τῆς κομίσσης Ροστάν μετὰ
πολλῶν ἀνακλιτρῶν.

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΚΟΜΗΣΣΑ, ΑΜΕΙΔΑΙΟΣ, ΓΡΑΝΡΙΕ, ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ.

ΚΟΜ. (πρὸς τὸν πατέρα τῆς) Γνωρίζετε, βεβαίως, πάτερ μου,
τὸν σκοπὸν δι' ὃν σήμερον σᾶς προσεκάλεσα. Πρόκειται νὰ σκε-
φθῶμεν περὶ τῆς τιμῆς τῆς οἰκογενείας μας, ἡ ὁποία σήμερον κα-
ταπατεῖται ὑπὸ τοὺς πόδας ἀθλίης γυναικός, ἣτις ἔχει δεσμευμέ-
νην τὴν καρδίαν τοῦ μαργαρίτου μου. Ὁ Γάστων δὲν εἶναι ἤδη
ἐκεῖνος, ὃν πρότερον ἐγινώσχετε· διεστράφη τὰ μέγιστα καὶ εὐ-
ρίσκεται κυλιόμενος ἐν τῷ βορβόρῳ τῆς ἀπωλείας, φέρεται ὑ-
θριστικῶς καὶ ἀποτόμως πρὸς τὴν μητέρα του καὶ δὲν ἀποδίδει
εἰς αὐτὴν πλέον τὸ ὀφειλόμενον σέβας. Ἀγνοῦσα δὲ τίνι τρόπῳ
νὰ ἀπαλλάξω αὐτὸν τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως, προσεκάλεσα ἡδὴ
ὑμᾶς, ὅπως συσκεφθῶμεν περὶ τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ.

ΓΡΑΝ. Θάρρος, τέκνον μου, θὰ σώσωμεν αὐτὸν καὶ θὰ ἐπα-
ναφέρωμεν εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν.

ΣΕΒΑΣ. Ἐχε πίστιν, κυρία κόμησσα, εἰς τὸν Θεὸν καὶ θὰ
σωθῆ ὁ υἱὸς σου.

ΚΟΜ. Δοξασμένον ἔστω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀνωτάτου ἡ-
μῶν πατρὸς, ἀλλ' ἀγνωθὲν ἐὰν θὰ δυναθῶμεν νὰ ἀπαλλάξωμεν αὐ-
τὸν διὰ τῶν παρακλήσεων καὶ συμβουλῶν.

ΑΜΕΔ. Θὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο, κυρία κόμησσα, συζευγνύοντες τὸν κόμητα μετὰ τῆς θυγατρὸς μου, ἣτις ταχέως διὰ τῶν θελήτρων τῆς θᾶ προσελκύτη τὴν καρδίαν του.

ΚΟΜ. (πρὸς πάντας) Ἄλλὰ πρὸ τούτου πρέπει νὰ προσκαλέσωμεν τὸν Μάρκελλον Βρογῆ τὸν μόνον αἷτιον τῆς παρεκτροπῆς καὶ διαφθορᾶς τοῦ Γάστωνος· διότι ὁ υἱὸς μου ὡσάνκις ἐξήρχετο συναναστρέφετο πάντοτε μετ' αὐτοῦ, καὶ νὰ τημωρήσωμεν αὐτὸν διὰ λόγων (γράφουσα ἐπιστολὴν προσκαλεῖ τὴν ὑπέρτραν Φραγκίσκην καὶ ἐγγχειρίζει αὐτήν, ἐξέρχεται αὕτη καὶ μετ' ὀλίγον ἐπανέρχεται μετὰ τοῦ Μαρκέλλου).

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

Οἱ ἀνωτέρω καὶ ὁ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

ΜΑΡΚ. (ὀποκλίνων εὐσεβάστως) Χαίρετε, κύριοι, εἰς οὐδὲν ἀπέβλεφα ἅμα τῇ ἐπικλήσει ὑμῶν.

ΓΡΑΝ. Ἐχωμεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποδεχόμεθα τὸν ὑπεκόμητα Βρογνῦ.

ΚΟΜ. Ναί, πάτερ, αὐτὸς εἶναι ὃν ἔχομεν τὴν τιμὴν νῦν νὰ ὑποδεχώμεθα. Αὐτὸς εἶναι ὁ φέρων τὸ ὄνομα Μάρκελλος Βρογνῦ. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐχέμυθος μύστης. Ὁ πεπειραμένος Μέντωρ, ὁ ἔντιμος σύμβουλος τοῦ ἐγγόνου σας Γάστωνος. Αὐτὸς εἶναι πράγματι ὁ εὐπατρίδης ἐκεῖνος, οὗ ἡ χρηστοθήθεια καὶ ἡ διαγωγὴ εἶναι πασιγνωστος (ἐγειρομένη) ναί, αὐτὸς εἶναι κύριοι, ὃν πολλάκις εἶδον μετὰ τοῦ υἱοῦ μου συναναστρεφόμενον, αὐτὸς εἶναι τέλος πάντων ὁ διαφθορεὺς τοῦ τελευταίου βλαστοῦ τῆς γενναίας ἡμῶν. Ἐμπροσθεν ἡμῶν εὐρίσκεται ὁ κλέπτης τῆς στοργῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ υἱοῦ μου (ὁ Μάρκελλος ἴσταται ἐκπληκτος).

ΓΡΑΝ. Ἐχετε δίκαιον, κόρη μου, αἰσθανόμεθα τὸν πόνον καὶ τὴν ἀπελπησίαν σας, ἀλλ' ἡ τιμηότης, τὸ σοβαρὸν τοῦ συνεδρίου μας σᾶς ἐπιτάλλει πλείονα ἐπιφύλαξιν.

ΜΑΡΚ. (ἔντρομος γενόμενος) Ἐν ὀνόματι τῆς τιμῆς μου καὶ τῆς οἰκογενείας μου διαμαρτύρομαι ἐναντίον πασῶν τῶν προσβολῶν, ὡς τοσοῦτον ἀφειδῶς ἐναντίον μου ἐσφενδονίζετε.

ΚΟΜ. Δὲν εἶμαι παράρρων, ἀλλὰ καὶ ἂν ἤμην νομίζετε, ὅτι θὰ διαρῦγητε τὴν κατάραν μου; Σεῖς ὅστις κατεστρέψατε τὸν υἱόν μου;

ΜΑΡ. (ἐγερόμενος ὡς παράρρων) Σᾶς λέγω, ὅτι οἰκτρότατα ἠπατήθητε (λαμβάνει τὸν πῖλον νὰ διευθυνθῆ πρὸς τὴν θύραν, ἀλλ' ὁ Ἀμειδαῖος ἐμποδίζει αὐτόν).

ΣΕΒ. Χριστιανὴ ἡμαρτήσατε.

ΜΑΡ. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω, κυρία κόμησσα, ὅτι ὑπῆρξατε θῦμα βδελυρᾶς πλεχτάνης, σᾶς ἠπάτησαν καὶ ἀντὶ νὰ μὲ καταράσθε καὶ νὰ μὲ ὑβρίζητε, δύνασθε νὰ μὲ ἐρωτήσητε καὶ σᾶς ὑπόσχομαι, ὅτι καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς μου θὰ σᾶς εἶπω τὴν ἀλήθειαν (πρὸς τὸν Γρανριέ) Σᾶς παρακαλῶ, κύριε μαρκήσιε, εἰς Δαξιέρας ἐψεύσθη ποτέ;

ΓΡΑΝ. (ἐκπλαγείς) Τί ὄνομα διῆλθε τῶν χειλέων ὑμῶν;

ΜΑΡ. Τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου Δαξιέρα τοῦ γενναίου εὐπατρίδου θῦμα πεσόντος ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

ΓΡΑΝ. Πρὸς τί ἡ μεταλλαγὴ αὕτη τοῦ ὀνόματός σας.

ΜΑΡ. Ἐνεκα δυστυχιῶν τινων, ἠναγκάσθην νὰ μεταβάλλω τὸ ὄνομά μου, ἀλλὰ δὲν κατεχράσθην ὅμως οὔτε τὸν τίτλον οὔτε τὸ ὄνομα· ἐξἄλλοτε δὲ σᾶς λέγω τὰ αἷτια· διότι νῦν ὁ καιρὸς δὲν τὸ ἐπιτρέπει.

ΓΡΑΝ. Δὲν ζητῶ νὰ μάθω τὰ μυστικὰ μιᾶς οἰκογενείας (πρὸς τὴν κόμησσαν) ἐσφάλατε τὰ μέγιστα τέκνον μου, εἶναι ἀδύνατον εἰς ἀπόγονος Δαξιέρα νὰ ἦναι ἄξιος τῶν κατηγοριῶν σας.

ΚΟΜ. Ἐξαικοντίζουσα τὰς ὕβρις ταύτας κατ' αὐτοῦ, κύριοι, ἐστηρίζομαι ἐπὶ λόγων τοῦ Γάστωνος, ὅστις πολλάκις μοὶ ἔλε-

γεν ἐρωτώμενος, ὅτι ὁ Μάρκελλος μὲ παρατύρει εἰς τὴν κραιπάλην καὶ εἰς τὸ χαρτοπαίγιον.

ΜΑΡ. Ναι, εἶναι ἀληθές, ὅτι πολλάκις συνανεστρεφόμεν μετ' αὐτοῦ οὐδέποτε ὅμως, ὁμολογῶ, ὠδήγησα εἰς κακὰς πράξεις.

ΚΟΜ. Κύριε Μάρκελλε, τὴν ὁμοίγηρην ταύτην συνεκροτήσαμεν σήμερον διὰ γεγονότα ἀφορῶντα τὸν Γάστωνα, ὅστις ἐκηλίωσε τὴν τιμὴν τῆς οἰκογενείας ἡμῶν καὶ τὸ οἰκροσιμὸν του παρασυρόμενος ὑπὸ τῶν θελγῆτρων ἀθλίᾳ τινος γυναικός.

ΜΑΡ. Ὅτι μοι λέγετε δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω τόσον, διότι καὶ μὲν ὁ Γάστων εἶναι ἐλαφρόνους καὶ ἀγαπᾷ τὰς ἡδονάς, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ ἐβλάψῃ τὴν τιμὴν του, πότε δὲ συνέθησαν αὐτά;

ΓΡΑΝ. Τώρα συμβαίνουνσιν. Πόσος δὲ χρόνος εἶναι ἀφ' οὗτου δὲν εἶδετε ὑμεῖς τὸν Γάστωνα;

ΜΑΡ. Εἷς περίπου χρόνος.

ΓΡΑΝ. (πρὸς τὴν κόμησσαν) Τότε ἀληθῶς, τέκνον μου, ἡπατίθητε· ὁ Μάρκελος εἶναι ἀθῶος.

ΚΟΜ. Ζητῶ συγγνώμην, κύριε Μάρκελε, ὁ υἱός μου μὲ ἠπάτησεν (λαμβάνουσα τὴν χεῖρα τοῦ Μαρκελλου ὅστις κλίνων ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τῆς κομήτης).

ΓΡΑΝ. Ἐλπίζω ἤδη, ὅτι ὁ Μάρκελος θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ σώσωμεν τὸν Γάστωνα.

ΜΑΡ. Προθυμότατα σᾶς ὑπόσχομαι καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς περικοπῆς μου καὶ τῆς ζωῆς μου ἐν ἀνάγκῃ νὰ σᾶς βοηθήσω.

ΚΟΜ. Σὲ εὐχαριστῶ ἀπείρως, τέκνον μου. Μάθετε δὲ ὅτι ὁ Γάστων ψεύδεται ἀναίδῶς, μεθύει ὡς ὑποκόμος, παίζει ὡς παράφρων, βλασφημεῖ ὡς χαμίνιον τῶν τριόδων καὶ φέρεται π. ὅς ἐμὲ τὴν φιλοστοργιωτάτην μητέρα ἀπρεπῶς καὶ ὕβριστικῶς ἔτι.

ΜΑΡ. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ σώσωμεν αὐτὸν (πρὸς πάντας) ὅλ' ἔχω δὲ τὴν ὑπερτάτην τιμὴν νὰ σᾶς ὑποδεχθῶ τῇ προσεχῇ.

παρσκευῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, ἐνθα πιυτεύω νὰ διαλυθῇ τὸ ζήτημα.

ΚΟΜ. Θὰ λάβωμεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ πράξωμεν τοῦτο ἐξ ἄλλης ψυχῆς (ἐξερχόμενος ὁ Μάρκελλος, ἐξ ἀντιθέτου μέρους εἰσέρχεται ὁ Ἰάκωβος).

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

ΙΑΚΩΒΟΣ καὶ οἱ ἀνωτέρω ἐκτὸς τοῦ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

ΙΑΚ. (πρὸς τὴν κόμησσαν) Πᾶσαν προσπάθειαν κατέβαλον, ἀλλ' οὐδὲν συνετέλεσε νὰ τὴν καταπέισῃ.

ΚΟΜ. Χρήματα λοιπὸν δὲν θέλει;

ΙΑΚ. Ἀπεναντίας, ἐκείνη ζητεῖ νὰ σᾶς προσφέρῃ. Διίσχυρίζεται, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Γάστωνα καὶ ὅτι οὐδέποτε θέλει ἐπιτρέψει αὐτῷ νὰ νυμφευθῇ μετ' ἄλλης τινος.

ΓΡΑΝ. ὦ! πόσον ἰσχυρογνώμων καὶ κακοήθης γυνή.

ΙΑΚ. Ψεύδεται ὅτι ἀγαπᾷ αὐτόν, καὶ τοῦτο πράττει διὰ νὰ τὸν καταστρέψῃ ἐν τῇ ἀφροσύνῃ του.

ΓΡΑΝ. Ἦδη ἄς ὑπάγωμεν τέκνον μου, καὶ ἔχε πίστιν ὅτι θὰ σώσωμεν τὸν υἱὸν σου εὐρισκόμενον ἐν φοβερῷ κινδύνῳ (ἀναχωροῦσι).

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΔΑΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Παρίσταται τὸ πρόην δωμάτιον τῆς Φερνάνδης.

ΣΚΗΝΗ Η΄.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ, ΦΕΡΝΑΝΔΗ.

(Ὁ Μάρκελλος εἰσέρχεται).

ΦΕΡΝ. ὦς εὐ παρέστητε, κύριε κόμη.

ΜΑΡ. Σᾶς εἶμαι εὐγνώμων, κυρία, διὰ τὴν τιμὴν δι' ἧς με ὑποδέχεσθε· γνωρίζετε βεβαίως, ὅτι φίλος εἶμι τοῦ Γάστωνα καὶ τούτου ἕνεκεν ἀπήλασον τῆς τοιαύτης τιμῆς.

ΦΕΡΝ. Ἐνεθυμήθην τούτου πράγματι, ἀλλ' ὑποδεχομένη ὑμᾶς, ἠθέλησα νὰ φανῶ ἀξία τῆς τιμῆς, ἣν μοι προσφέρετε.

ΜΑΡ. Θὰ γνωρίζετε βεβαίως, ὅτι ὁ Γάστων ἀθθενεῖ.

ΦΕΡΝ. Ναί, μοὶ ἐγνωστοποίησε, διὰ τοῦ θαλαμηπόλου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι ὀλίγον ἀδιάθετος.

ΜΑΡ. Ὡς φίλος τοῦ Γάστωνος, κυρία, ἦλθον ἐκ μέρους τῆς κομήσης Ροστάν ἐπεφορτισμένος ἀποστολῆς δυσκόλου καὶ λεπτοτάτης.

ΦΕΡΝ. Σὰς ἀκούω, κύριε Μάρκελλε.

ΜΑΡ. Ὁ Γάστων, κυρία, διατρέχει σπουδαῖον κίνδυνον.

ΦΕΡΝ. Δὲν ἐννοῶ, κύριε, ἐγὼ ἔμαθον ἀπλῶς, ὅτι εἶναι ἀδιάθετος.

ΜΑΡ. Δὲν πρόκειται περὶ τούτου, κυρία, ἀλλὰ περὶ ἄλλου τινὸς πράγματος σπουδαιότερου, ὅπερ θὰ ἐνοήσητε, ἐφ' ᾧ καὶ σὰς ζητῶ συγνώμην. Ἐφ' ὀλόκληρον ἔτο; δὲν εἶδον αὐτὸν, πρὸ τριῶν ὁμῶς ἡμερῶν συναντήσας αὐτὸν παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ μοὶ ἐφανή ὄλως ἄγνωστος. Τὸ χαροπὸν τοῦ προσώπου του ἐξέλιπε καὶ μόνον ἡ σκιὰ τῶ ἔμεινε καὶ ταῦτα παραδοθεὶς ἀκατασχέτως εἰς τὴν κραιπάλην, εἰς τὸ χαρτοπαίγιον καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα, καθ' ἑκάστην λέγεται, ὅτι ἐπιστρέφων μεθυσμένος ἐξυθρίζει τὴν μητέρα του. Ὅθεν ἐγὼ ὡς ἐκπαλαί φίλος του λυπηθεὶς αὐτὸν ἀπεράσιστα νὰ τὸν σώσω ζητῶν καὶ τὴν ὑμετέραν συνδρομήν.

ΦΕΡΝ. Ὑποθέτετε, κύριε, ὅτι ἔχω ἐξουσίαν τινὰ ἐπὶ τοῦ Γάστωνος καὶ θὰ πράξῃ ὅ,τι ἐγὼ θελήσω;

ΜΑΡ. Δὲν λέγω τοῦτο, κυρία, συγνώμην.

ΦΕΡΝ. Ἀλλὰ τί θέλετε νὰ εἴπητε;

ΜΑΡ. Ὅ,τι θέλω νὰ εἴπω εἶναι ἀπλούστατον, κυρία, ἐὰν θελήσητε νὰ ἐξέλθω ἐντεῦθεν ἔχων ἰδέας καλὰς περὶ ὑμῶν, σὰς παρακαλῶ νὰ ἀποδώσητε τὸν Γάστωνα εἰς τὴν μητέρα του.

ΦΕΡΝ. Μήπως ἔχω αὐτὸν δεσμευμένον δι' ἀλύσεων; Ἴδου τῶ-

ρα εὐρίσκεται εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκάλας, ὡς τὸν κρατήσῃ.

ΜΑΡ. Σὰς ζητῶ συγνώμην, κυρία, ἂν σὰς προσέβαλλον ἔρχετέ τινα ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἀνεγερθέντος θὰ προστρέξῃ, πάλιν πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁμῶς ἀποσυρθῆτε εἰς μεμακρυσμένον τινὰ τόπον δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ σὰς ἐπανεύρῃ.

ΦΕΡΝ. Ἐὰν ἦτο ἄλλος τις οὐδόλως ἤθελον εἶπει εἰς αὐτὸν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' εἰς ὑμᾶς τὸν Μάρκελλον Βρογνῦ, ὃν ὑπολήπτονται πάντες, θέλω νὰ σὰς εἴπω, ὅτι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου ἀπόκειται, ἀλλ' ὁμῶς στοχασθῆτε κατόπιν ἐγὼ τί ἤθελον ἀπογίνει; ἐπειθὴ τὸν ἀγαπῶ!

ΜΑΡ. Ἡ ἔκφρασις τῶν ὀφθαλμῶν σας καταδείκνυσι, ὅτι οὐδόλως αἰσθάνεσθε ἔρωτα, ἀπεναντίας μῖσος, καὶ ἀγνοῶ τίνας ἔνεκεν ἡ ἐκδίκησις αὕτη.

ΦΕΡΝ. Πῶς εἶπατε;

ΜΑΡ. Σὰς ἐπαναλαμβάνω, κυρία, ὅτι δὲν ἀγαπᾶτε τὸν κόμητα Ροστάν, οὐδόλως πάσχετε, ἀλλὰ θέλετε νὰ ἐκδικηθῆτε αὐτὸν, ἀλλ' εἶπατέ μοι σὰς παρακαλῶ εἰς τί σὰς ἔβλαψεν ὁ κόμης Ροστάν; τί ἐγκλημα ἔπραξεν ἀντάξιον τῆς τρομερᾶς ταύτης τιμωρίας; Ναί, εἶναι κοῦφός, εἶναι κενόδοξος, δὲν εἶναι ὁμῶς κακός. Τὴν ἐκδίκησί σας τὴν ἐμάντευσα, ἀλλ' ὁμῶς σήμεώσατε, ὅτι ὁ σκοπός σας εἶναι φορικόδης! Δὲν θέλετε τὸν θάνατον τοῦ Γάστωνος, ἀλλὰ τὴν ἐντελῶς ἐξαχρείωσιν, τὴν κατὰπτωσίν του. Σὰς βεβαίω, ὅτι μὲ καταλαμβάνει φοβία, ὅταν ἀναλογισθῶ ὅτι ἡ διηνεκῆς μέθη θὰ καταλήξῃ εἰς παραφροσύνην, καὶ ὅταν σὰς βλέπω τόσον νέαν, τόσον ὠραίαν, δὲν δύναμαι νὰ ἐνοήσω, ὅτι τὸ ἐγκλημα εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν σας. Στῆτε μὴ προχωρήσητε περαιτέρω. Ἀποδώσατε τὸν Γάστωνα εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ὅχι χάριν αὐτοῦ, ὅστις εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐργῆς σας, χάριν ὁμῶς τῆς μητρὸς του, ἣτις εἶναι γυνὴ ἀξία σεβασμοῦ καὶ τιμῆς.

ΦΕΡΝ. Ἡ μήτηρ του! ἡ μήτηρ του! γνωρίζετε, ἠθέλησε νὰ με ἀγοράσῃ ὡς πρᾶγμα, ὡς ἐμπόρευμα, μοὶ ἐπρόσφερε χρήματα.

ΜΑΡ. Ὅπερ βέβαια ἀπεποιήθητε. Διότι εἶναι προσβολὴ δι' ὅλα τὰ εὐγενῆ σας αἰσθήματα. Ἀλλὰ σᾶς παρακαλῶ μὴ καταδικάσῃτε τὴν κόμησσαν Ροστάν, διότι ἡ λύπη της τὴν μετέβαλεν ὀλοτελῶς. Καὶ ἐμὲ ἔτι τὸν ἴδιον προσκλήσασα εἰς τὴν οἰκίαν της με ἐξύβρισε καὶ με ἐξουδένωσεν ἐνώπιον ὄλων τῶν συγγενῶν της, ὡς τὸν μόνον διαφροσῆα τοῦ Γάστωνος.

ΦΕΡΝ. Ὑμᾶς, κύριε Μάρκελλε;

ΜΑΡ. Μάλιστα, κυρία με ἀπεκάλεσεν ἄνδρον, δαιμόν, ἔνεκα τούτου κατὰ πρῶτον ὠργίσθην, ἀλλ' ἐνόησας κατόπιν, ὅτι ὑπὸ μεγίστης ἀδημονίας κατείχετο συνεχώρησα αὐτὴν καὶ ὑπεσχέθην νὰ τῇ βοηθήσω ὀλοψύχως. Ὅθεν πάλιν σᾶς καθικετεύω μιμνήσθαι τοῦ παραδείγματός μου καὶ ἀποδώσατε τὸν Γάστωνα εἰς τὴν δυστυχῆ μητέρα του.

ΦΕΡΝ (μετὰ ἁκρῶν) Κύριε κόμη, ἂν ἄλλος τίς μοι ὠμίλει ὅπως ὑμεῖς, δὲν ἠθελον τὸν ἀκούσει, ἐνῶ οἱ λόγοι σας εἰσῆλθον καὶ ἐνετυπώθησαν εἰς τὰ στήθη μου. Μὲ ἐλυπήθητε, κύριε κόμη καὶ ἀπετάνθητε εἰς τὴν καρδίαν μου. Μοὶ ὠμιλήσατε ὡς ἀδελφὴν, ὡς φίλην! Μετὰ τινος ἡμέρας θὰ με γνωρίσητε ἔτι κάλλιον. Ἡδὴ ἔχω ἀνάγκην σκέψεως, ἔλθετε τὴν Κυριακὴν καὶ θὰ λάβητε τὴν ἀπάντησίν μου.

ΜΑΡ. (ἀσπασθεὶς τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐξέρχονται ἀμφότεροι).

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ

Παρίσταται αἰθουσά τις πλουσίως διασκευασμένη τοῦ μεγάρου Μαρκελλου Βρορνῦ.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ, ΚΟΜΗΣΣΑ, ΓΡΑΝΡΙΕ, ΓΑΣΤΩΝ, ΜΑΓΔΑΛΙΝΗ, ΑΜΕΔΑΙΟΣ, ΙΩΑΝΝΑ (εἰσερχομένη με μέλαινα ἐνδυμασίαν) καὶ εἶτα ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, χήρα ΚΑΡΙΑΝΤΙΕ μετὰ τῶν τέκνων της.

ΙΩΑΝ. (ρίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Μαγδαλινῆς) Μαγδαλινή! Μαγδαλινή!

ΜΑΓΔ. (ἐντρομος) Ἡ Ἰωάννα! Ἡ Ἰωάννα Καρπαντιέ!

ΙΩΑΝ. πρὸς τὴν κόμησσαν) Κυρία κόμησσα, ἤδη εὐρίσκειται ἐνώπιον ὑμῶν ἡ πτωχὴ κόρη τῆς χήρας Καρπαντιέ, τὴν ὅποιαν ποτὲ ἠθελήσατε ὑμεῖς καὶ ἡ Μαγδαλινή νὰ προστατεύσητε, μεταβλημένον ἔχουσα τὸ ὄνομα, ὅπερ ταύτῃ τῇ στιγμή ἀποθεῖ καὶ περιβάλλεται τὸ ἀρχαῖον. Γονυπετοῦσα ἐνώπιον ὑμῶν ζητεῖ συγγνώμην (γονυπετεῖ) διὰ τὰς πικρίας, ἃς σᾶς ἐπροξένησα.

ΚΟΜ. (μεγαλοφώνως) Πῶς! Ἡ δυστυχὴς ἐκεῖνη εἰσθε!

ΓΡΑΝ. (πρὸς τὴν κόμησσαν) Κόρη μου, ἐπειδὴ ἡ δυστυχὴς αὕτη κόρη ὡς ἱκέτη πρὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ζητεῖ συγγνώμην, συγχωρήσατέ την.

ΜΑΡΚ. (ἀνεγείρων τὴν Ἰωάνναν) Ἰωάννα, ἀφοῦ ὁ θεὸς τοῦς μετανοοῦντας εὐλοκρινῶς συγχωρεῖ, οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ ὦσιν αὐστηρότεροι αὐτοῦ. Ἐγερθῆτε καὶ ὀμιλήσατε.

ΙΩΑΝ. (πρὸς τὸν Γάστωνα ἔμπλεως δακρῶν) Κύριε κόμη, σεῖς ὅστις με ἠναγκάσατε νὰ ἐγκαταλείψω τὴν μητέρα μου καὶ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ νὰ σᾶς ἀκολουθήσω ἐστολισμένη μετὰ τὰ δῶρα σας, ἐνομίσατε, ὅτι ἠθέλατε ἀγοράσει διὰ χρημάτων ἐκεῖνο, ὅπερ δὲν ἀγοράζεται; με ἐποίησατε διὰ τῶν τοιούτων τρόπων σας τὴν ἀσπονδοτέρην ἐχθράν σας καὶ ἐκδικητρίαν. Ἡ ἐκδικητρίς μου σᾶς λέγω, ὅτι ἐμέλλεν εἶσθαι μεγάλη καὶ παρατεταμένη, ἐσκόπευον νὰ σᾶς κατατρίσω τὸν φαυλότατον πάντων,

ἀλλ' ὑπακούσασα εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ δὲν ἠθέλησα νὰ ἐξακολογήσω αὐτήν. Ὅθεν ἐνώπιον πάντων σᾶς συγχωρῶ ἂν καὶ ἡ ἀφροσύνη σας ὑπῆρξε μεγάλη.

ΓΡΑΝ. (ψιθυρίζων) Ὁ θεός σας ἐφώτισεν.

ΙΩΑΝ. Κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ἡ Φερνάνδη ἀπέθανεν, ἀλλ' ἡ Ἰωάννα Καρπαντιέ ζῆ καὶ ἔρχεται ν' ἀποδώσῃ τὸν Γάστωνα εἰς τὴν μητέρα του, καὶ εἰς τὸν κόμητα Ροστάν πάντα ὅσα παρ' αὐτοῦ ἔλαθεν.

ΚΟΜ. Δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὀπίσω εἰς Ροστάν πᾶν ὅ,τι ἄπαξ ἔδωκεν.

ΓΑΣ. Εὐχαριστῶ, μῆτερ μου, διὰ τοὺς εὐγενεῖς τούτους λόγους σας.

ΙΩΑΝ. Εἶναι πολὺ ἀργὰ πλέον, κύριε κόμη, πρὸ ὀλίγου ὑπέγραψα τὸ ἔγγραφον τῆς ἀποδώσεως πάντων, ὅπερ εὐρίσκεται παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ ὑμῶν Ἰακώβῳ. Δὲν μένει πλέον παρὰ ἡ πρὸς τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς μου προσφορά.

ΚΟΜ. Ἡ προσφορά αὕτη θὰ μείνῃ διὰ τὴν χήραν Καρπαντιέ, διότι δὲν πρέπει νὰ στερηθῇ οὐδένος. Τὸ μέλλον τῶν οἰκείων σας ἐξησφαλίσθη, νῦν πρόκειται περὶ τοῦ ὑμετέρου.

ΙΩΑΝ. Περὶ τοῦ ὑμετέρου, εἶπατε; Τὸ μέλλον μου ἀπεφασίσθη πρὸ δύο ἡμερῶν· αὐριον περιβάλλομαι τὸ ἐνδυμα τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέου, ἵνα ἀπέλθω εἰς ἀπομεμακρυσμένην ἀποικίαν μας, ἐνθα πολλοὶ ἀσθενεῖς ὑπάρχουσι ἔχοντες ἀνάγκην περιποιήσεως (βίπτεται εἰς τὰ γόνατα τῆς κομήσεως).

ΚΟΜ. Δυστυχῆς κόρη ἐξ αἰτίας σου πολλὰ ὑπέφερα, ἀλλ' ὅμως σὲ συγχωρῶ.

ΙΩΑΝ. Ἦδη ἀπέρχομαι, ἵνα ζητήσω συγγνώμην παρὰ τῆς μητρὸς μου. (λέγουσα ταῦτα εἰσέρχεται ὁ Ἐμμανουὴλ μετὰ τῆς Καρπαντιέ ἀκολουθουμένης ὑπὸ τῶν τέκνων τῆς). Μητέρα μου! μητέρα μου! (πίπτει εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς) Μητέρα μου!

ΧΗΡ. (κατασπαζημένη αὐτὴν) Εὐχαριστῶ σοι θεέ μου! ἐπειδὴ μοι ἤξιωσες νὰ ἐπαναίδω τὴν ἀπολωλῶσάν μου προσφιλεῖ κόρην! (μόλις ἀκουσμένη).

(Πίπτει ἡ αὐλαία).

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀξιώτατοι κ.

Ἑλένη . . . 1, Φωτεινὴ Περικλέους, Χαράλαμπος Σ Λαυρίτσας, Σηλιανὸς Σ. Λαυρίτσας, Πέτρος Μειμαρτίδης 4, Γεώργιος Ἀγγελίδης 1, Νικόλαος Ἀγγινίδης, Χρῆστος Μάνος, Περικλῆς Ἀχυρόπουλος, Ξενοφῶν Πετρίδης, Ἰωάννης Λαζαρίδης, Νικόλαος Θωμᾶ, Μ. Καρούζος, Χ. Μ. Πασιάνης, Ναοὺμ Π. Πιστίνα, Χρυσόστομος Ν. Ρύτος, Νικόλαος Κράλλης, Κωστής Σωτηράκης, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Ἀντώνιος Γεωργίου, Πρόδρομος Ἀϊνατζόγλου, Σωτήριος Χ' Γεωργίου, Χρυσόστομος Σ. Χρυσόστομίδης, Κωστής Ἐμμανουήλ, Νικόλαος Β. Τσούλλας, Γεώργιος Καρύδης, Θεόδωρος Χρηστοφορίδης, Ἀλέξανδρος Ξανθόπουλος, Μιχαὴλ Α. Γκιούμ, Ἰωάννης Π. Καληνόγλου, Σηλιανὸς . . . Ἀθανάσιος Τζελέπης.

Πρόφρονι ἐπιστασίᾳ Ἰωάννου Κ. Μόδα.

Ἰωάννης Κ. Μόδας 1, Πέτρος Βασιλείου, Εὐαγγέλης Σ. Ρηγόπουλος, Ναρλῆς . . . Ἀντώνιος Σταθῶρ, Σηλιανὸς Κοσμᾶ, Χρῆστος Ἀντωνίου, Εὐάγγελος Σωτηρίου, Δημοσθένης Παλάσης, Σταθῶρης Ἀναγνώστου, Στέφανος Γεωργίου, Σηλιανὸς Δημητριάδης, Μιχαλάκης Πολυχρονίου.

Πρόφρονι ἐπιστασίᾳ Γεωργίου Ζωγράφου.

Ζαχαρίας Πέτρου 1, Ἀντώνιος Πογιατζόγλου, Γεώργιος Ζωγράφου 2, Δημήτριος Κομιανοῦ 1, Ἀριστείδης Ἐλευθερίου, Ἀνδρέας Κολόθετος, Ἀντώνιος Μάρκου, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Βασίλειος Παναγιώτου, Δημήτριος Κωνσταντίνου, Ἀνδρέας Μησηνέζης.

Πρόφρονι επιστασία 'Ιωάννου Δ, Ζαχαριά 'ου.

Κωνσταντίνος Σ. Δερματοπόλης Ι, Γεώργιος Χ' Καλδής, Νικόλαος Σ. Μακρής, Δημήτριος Παπαδόπουλος, Θεόδωρος 'Ανθιμίδης, Νικόλαος 'Ιωάννου, Χ. Π. Χουρμουζιάδης.

οί εκ Πανιδίου.

Ευάγγελος Χ. 'Ιωάννου Ι, Παναγιώτης Δημητρίου, Σταθράκης Χ' Γεωργίου.

Πρόφρονι επιστασία Παγαριώτου Τσουκάτου.

'Ιωάννης Δ. 'Ανδίκας Ι, Π. Κ. Τσουκάτος, Γ. Πλαφετζής, Σ. Γεωργιάδης, Δημήτριος Τσουκάτος, Μιχαήλ Λούκας.

Σπυρίδων Δημητρίου, Παναγιώτης Μακρίδης, Γεώργιος Μακρίδης, Δημήτριος Μακρίδης.

Πρόφρονι επιστασία Κωνσταντίνου Δελλαβερίδου.

Χρῆστος Γεωργίου Μαδ. Ι, 'Ιωάννης Χ' Εύστρατίου, Κωνσταντίνος Α. Βαθανούδης Ι, Κωνσταντίνος Φωτίου Κάλφα, Νικηφόρος Γεωργίου, 'Αργύρης Χ. Τζάνου, Ξάνθος Χ' 'Αθνασίου, Δημήτριος 'Αγγελλάκη.

οί εκ Κριθίας κ.

Γεώργιος Α. Καπόνιας Ι, Εύθύμιος Παναγιώτου, Δ. 'Αναγνώστης Κακνήδης, Πρόδρομος Γεωργίου, 'Ιωάννης Χαραλάμπους 2, Εύστράτιος Χαραλάμπους 2, Παναγιώτης Χαραλάμπους Ι, Κωνσταντίνος Δελλαβερίδης 2.

'Αχιλλεύς Π. 'Αργυρόπουλος Ι, Χαΐσιος Χ' 'Αθνασίου, 'Ανδρέας 'Αντωνιάδου, Νικόλαος Χ' Θωμᾶ.

Πρόφρονι επιστασία Χρήστου Νικολάου.

Δημήτριος Κωνσταντίνου Ι, 'Ιωάννης Μακρίδης, Πολυχρόνιος Δ. Πολύτου, Παναγιώτης Σ. Τσαλόπουλος, Νικόλαος Π. Σαλαχωρίδης, Ευάγγελος Α. Ποτᾶς, 'Ιωάννης Πετρίδης.

οί μαθ. τῆς Μ. Γ. Σχολῆς.

Πρόφρονι επιστασία 'Αναστασίου Χρυστομίδου καὶ Δ. Σ. 'Αγοροπούλου.

Α. Ι. Χρυστομιδής, 'Ιωάννης Κέπετζης Παναγιώτης Δη-

μόπουλος, Δημήτριος 'Αντωνιάδης, Δακίλ Γεωργιάδης, Κυριάκος Κερνούτος, Δημήτριος Χ' Νικολαΐδης, Σωκράτης Παναγιωτίδης Πέτρος Κουρτίδη, 'Αθανάσιος Θ. μ.λ., 'Αθανάσιος Ν. Πετρίδη, Πανανός Βανγκίδη, 'Αγγελλος Γεωργίου, Νικόλαος Κ. Καλαϊτζής, Αύγουστίνος Γ. Καυγαυτζίδη, Κωνσταντίνος Μαυρίδης, Νικόλαος 'Αραθανόπουλος, Χαράλαμπος Φωτίου, Δημήτριος Φιλακτόπουλος, 'Αγγελος Φιλακτόπουλος, 'Ιωάννης Γαλάβης, Χρῆστος Ν. Τουργόντης 2, 'Απόστολος 'Αργυριάδη 3, 'Αναστασιος . . .

Πρόφρονι επιστασία 'Αντωνίου Π. 'Ιωαννίδου.

Κομνηνός Δαρδανέος Ι, Ν. Α. Καπλανίδης, 'Αλ. 'Αδοσσίδης, Κωνσταντίνος Ν. Σαββαδόπουλος, Κωνσταντίνος Γ. Κωνσταντινίδης, 'Αντώνιος Δημητριάδης, Γαβριήλ Παΐσιου, 'Αθανάσιος Γρηγοριάδης, Παναγιώτης Ξενοφώντος.

οί εκ 'Ιωακειμείου μαθήτριε κ.

Πρόφρονι επιστασία Ζαχαρείας Εύμορφου ούλου.

Βενετία Γεωργιάδου Ι, Αϊκατερίνη Νικολαΐδου, 'Αδελαΐς Φωκαέως Μαγδαληνή Δ. Περαβίδου Σουλτάνα Σωτηρίου Μαρία Θ Παπαδοπούλου.

οί εκ Γάνυ κ.

Κωνσταντίνος Σ. Νιμιριδῆ 3, Μελαχρινός Κωνσταντίνου Ι, 'Αθανάσιος Νικολάου, 'Αθανάσιος 'Ιωάννου 'Ιωάν. Δ. Ζαχαριάδης Εύστράτιος Δ. Ζηχαριάδης Ι, Ζαχαρίας Νικολάου Χρηστόδουλος Νικολάου, 'Ιωάν. Χρυσοβέργης 2, Παναγιώτης Χρυσοβέργης Ι, Ζαχαρίας Στρατηγάκης, Στήλιανός Ι. Ζαφειρόπουλος Γεώργιος Δημητρίου.

οί εκ Μηριοφύτου κ.

Πρόφρονι επιστασία Ι. Δ. Γιαννακακίδου.

'Ιωάννης Γεωργίου 'Ιωάννης 'Ασημόπουλος Ι, Ι. Δ. Γιαννακακίδου, Παρθένιος Β. Πετρίδη Κ. Ν. 'Αναγνωστόπουλος Κοσμᾶς Κ. Λογοθετίδης, Κωστάκης Γ. Παπαδάτος, 'Ασιμῆς Σουρουπλιάς, Θεόφιλος Κωνσταντίνου, 'Αλέξανδρος Σύμφ, Α. Μημητράσκος, 'Ισοκράτης Α. Βελσακίδης.

οἱ ἐκ Θεραπείοις κ.

Ἰγνάτιος Δ. Λαδόπουλος 4. Ἀρχιμ. Νικόλαος, ὁ παμφίλου
Σωφρόνιος ἀρχιερ. προϊστάμενος ἐν Μ. Ρεύματι, Σπ. Χρυσομάλης.

οἱ ἐκ Δεπλοκιονίου.

Ἰωάν. Νικολάου, Ἀπόστ. Ἀνδρέου, Νικ. Χ. Θωμᾶ, Μιμηῆκος
Ἰωρδάνου.

οἱ ἐκ Δαρδανελίδων

Πρόφρονι ἐπιστασία Ἀθ. Παπαδοπούλου τῆ εὐγενεῖ σσατάσει
Κ. Δελλαθερίδου.

Ἀθανάσιος Παπαδόπουλος, Ἀργύρ. Γιακαμοζής, Πάτροκλ. Γ.
Σαρκιέγλι, Π. Γ. Φωκᾶς, Ζωὴ Ζηκάκη, Κων. Μιχαήλ, Δημ. Κυ-
ριακοῦ, Ἀθ. Εὐστρατίου, Ἐμ. Χ. Στυλιανίδης, Εὐάγ. Κωνσταν-
τίνου, Κων. Χρυσάφης.

οἱ ἐκ Μαδύτου κύριοι καὶ κυραὶ.

Πρόφρονι ἐπιστασία Χρήστου Βαβαροῦδη.

Ἀναστα Τζιρπῆνος 10. Οἰκογένεια Λαυρακῆ 5. Κυρ. Λαυρα-
κῆς, Χ" Γιάννης Χ". Σ. Οἰκονόμου 4. Ν. Ζ. Χανοῦ, Γεώρ. Ἀν-
δρέου, Ἀνδ. Χαραλάμπους, Βασίλ. Σωτηρίου, Βασίλ. Στυλιανοῦ,
Εὐστ. Στυλιανοῦ, Ἰωακ. Δ. Λαδόπουλος, Εὐάγγ. Σπύρου, Βασ.
Μακροῖδη, Γεώρ. Κ. Γεωργαντίδη, Σωτ. Ρηγόπουλος, Κων. Γεωρ-
γαντίδη, Ἀντ. Σκολοῦ, Χαρ. Χρησίμου, Στυλ. Σεραφῆμ, Βασ.
Δημητριάδης, Γεώρ. Κουρकुλίτης, Ἐπαμ. Πετρίδης.

Πρόφρονι ἐπιστασία Κυριακοῦ Θεοφάνου.

Κυριακὸς Θεοφάνους, Χαρ. Γκέγκιος, Ἰωακ. Δ. Μουστάκας,
Γεώρ. Σ. Τζανίδης, Κωστής Ἐλευθερίου, Ν. Χ". Βασιλείου, Κων.
Γεωργίου.

Πρόφρονι ἐπιστασία Εὐμορφούλας Χ" Σ. Οἰκονόμου.

Μαριγὼ Παναγιώτου, Εὐμορφούλα Χ". Σ. Οἰκονόμου, Ἀθ.
Μ. Καζάκος, Ἐλένη Βασιλείου, Μαρριάνθη Φωτίου, Εὐγενεῖα Χ"
Ἰωάννου, Δόμνα Χ". Χαραλάμπους, Χ". Γεώργ. Χ" Χαραλάμ-
πους, Χαριτομένη Χρυσοστόμου, Αἰκατερίνη Νοταρίου, Ἐλένη
Σάββα, Εὐφημία Δημητρίου, Ἀναστασία Βασιλείου, Χαρίκλεια
Χαραλάμπους, Ἀθηνᾶ Χαράνια, Φωτεινὴ Χ". Ἀποστόλου, Ἐ-
λένη Χ" Σεραφῆμ, Αἰκατ. Εὐστρατίου Αναστας. Χρήστου, Χαρ.
Χ" Σπύρου, Βαρβάρα Λαυρακῆ.